

Wereldwijde
instructiebijeenkomst
voor leidinggeevenden
'Aan een rechtschapen
nageslacht bouwen'

9 FEBRUARI 2008

DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS
VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

Een uitgave van
De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen
Salt Lake City, Utah

© 2008 by Intellectual Reserve, Inc.
Alle rechten voorbehouden.
Printed in the United States of America

Engels origineel vrijgegeven: 5/07
Vertaling vrijgegeven: 5/07
Vertaling van: *Worldwide Leadership Training Meeting, 'Building Up a Righteous Posterity',
9 februari 2008*
06761 120

Inhoud

Algemene patronen voor het dagelijkse leven	2
<i>Ouderling Jeffrey R. Holland</i>	
De Proclamatie over het gezin	4
<i>President Boyd K. Packer</i>	
Rondetafelgesprek	10
<i>Ouderling Dallin H. Oaks</i>	
<i>Ouderling Jeffrey R. Holland</i>	
<i>Julie B. Beck</i>	
<i>Susan W. Tanner</i>	
<i>Cheryl C. Lant</i>	
Een toevluchtsoord van de wereld	29
<i>President Thomas S. Monson</i>	

Algemene patronen voor het dagelijkse leven

OUDERLING JEFFREY R. HOLLAND
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Blijvende aandacht voor het gezin

Broeders en zusters, wij heten u welkom bij onze wereldwijde instructiebijeenkomst voor leidinggevenden voor 2008. Het thema van deze bijeenkomst is: 'Aan een rechtschapen nageslacht bouwen'. Daarmee wil de kerk uw aandacht blijven vragen voor het gezin. Twee jaar geleden ging onze bijeenkomst over 'het gezin steunen' en we zullen vandaag verwijzen naar adviezen die toen zijn gegeven.

U hebt veel gehoord en gelezen — onder meer in duidelijke brieven van het Eerste Presidium — over de noodzaak om het gezin te sterken en te beschermen. In een van die brieven die is voorgelezen in de avondmaalsdienst en door de huisonderwijzers onder de aandacht van de gezinnen is gebracht, staat het volgende: 'Wij vragen de ouders hun uiterste best te doen om hun kinderen de beginselen van het evangelie bij te brengen en in de kerk groot te brengen. (...) Zelfs als andere werkzaamheden en bezigheden waardevol en nuttig zijn, moet men niet toestaan dat die de plaats gaan innemen van de taken die God heeft toegewezen aan ouders en gezin.'¹

Zoals u ziet richten wij ons in deze uitzending tot alle volwassen leden van de kerk. Het lijkt vreemd om jonge alleenstaanden uit te nodigen voor een bespreking over het bouwen aan een rechtschapen nageslacht. Maar dat hebben we bewust gedaan. Jullie, jonge alleenstaanden, zijn de

ouders van morgen. En terwijl jullie daarnaar uitkijken, maken jullie reeds — nu en in de toekomst — deel uit van het nageslacht van je ouders. Wij bidden dat jullie de gezinsbeginselen die de kerk en je ouders voorstaan, helemaal zijn toegegaan.

Daarnaast beseffen we dat er mensen in het publiek en in de kerk zijn die niet getrouwd zijn of niet tot een volledig gezin behoren, het ideaal dat we in de kerk voorstaan. We zijn ons er wel degelijk van bewust dat onze leden zich in allerlei verschillende omstandigheden bevinden. Wij houden van jullie ieder afzonderlijk. Ook beseffen we dat de algemene autoriteiten en functionarissen van de kerk — juist omdat steeds meer gezinnen in problemen raken en krachten in de samenleving het huwelijk, kinderen en het gezinsleven als onbelangrijk afdoen — zich in toenemende mate genoodzaakt voelen die idealen en evangeliegerichte beginselen te bespreken. Anders kan de onvermijdelijke morele teloorgang die we in de wereld waarnemen ertoe leiden dat rechtschapen mensen — zowel binnen als buiten de kerk — alle houvast gaan verliezen wat de goddelijke normen voor het huwelijk en het eeuwige gezin betreft.

Patronen en kopieën

Ik hoop dat de volgende gelijkenis dat zal verduidelijken, wat uw huwelijkse staat of gezinssituatie ook moge zijn. Bij gebrek aan een betere titel noem ik hem maar: 'De gelijkenis van het zelfgemaakte overhemd'. Mijn moeder zaliger kon goed met naald

en draad overweg. In mijn kinderjaren maakte ze, wanneer er niet genoeg geld was, kleding voor ons om naar school te dragen. Als ik een overhemd in een etalage of in een catalogus zag, dan zei mijn moeder: 'Ik denk dat ik dat wel kan namaken.' Ze bekeek het overhemd van alle kanten, waarna ze stof knipte en er een in elkaar zette dat erg veel leek op het dure originele overhemd.

Ze verdient alle lof dat ze bereid was er zoveel tijd in te stoppen. Maar eigenlijk ging ze nog een stapje verder. Want hoewel door het origineel aandachtig te bestuderen ze dat heel goed kon namaken, wou ze eigenlijk een patroon van het hemd, een patroon dat duidelijk de details en de moeilijker stukken aanwees waar ze op moest letten om het hemd in elkaar te zetten. Als ze dan een tweede of een derde overhemd wilde maken kon ze daarbij altijd uitgaan van het volmaakte, originele patroon en op die manier de fouten van een nagemaakt hemd vermijden.

Ik denk dat u wel begrijpt wat zij — en ik — hiermee willen bedoelen. Het kan niet anders dan dat we in de problemen komen als we een hemd van een hemd van een hemd maken. Die een of twee fouten in het eerste hemd worden zonder patroon onvermijdelijk herhaald en nemen toe bij ieder volgend hemd totdat het schoolhemd gewoon niet meer lekker zit. Eén mouw is te lang, de andere te kort. De schoudernaad loopt dwars over de borst. De andere over de rug. En de bovenste knoop sluit achter in de nek. Ik zeg u dat je met een derge-

We stemmen in met het patroon dat van God afkomstig is en willen het zo goed als enigszins mogelijk verwezenlijken.

lijke snit niet echt vrienden maakt in de vijfde klas.

Het ideale patroon van God

Ik hoop dat u inziet waarom we over het patroon, het ideaal voor het huwelijk en het gezin spreken, hoewel we heel goed weten dat die ideale situatie niet voor iedereen opgaat. We spreken over dat ideaal — het eeuwige plan dat onze hemelse Vader voor ons heeft opgesteld — omdat velen nooit dat ideaal hebben meegeemaakt en omdat bepaalde krachten in de samenleving ons de andere richting uitdrijven, weg van dat ideaal.

Uiteraard zijn individuele aanpassingen noodzakelijk al naargelang de huwelijkse staat en de gezinssituatie verschillen. Maar we kunnen het allemaal eens zijn over het patroon dat van God komt, en we kunnen het zo goed mogelijk nastreven.

De algemene autoriteiten en algemene functionarissen van de kerk zijn geroepen om in algemene regels te onderwijzen. U en wij leiden aan de

hand daarvan ons eigen dagelijkse leven en moeten de leiding van de Heer zoeken voor onze eigen omstandigheden. Maar er zou grote verwarring ontstaan en evangeliebeloften zouden verloren gaan als er niet — zoals vandaag — herhaaldelijk onderwezen werd in dat ideaal en in de leerstellige norm. Het sterkt ons te weten dat de Heer Zich over deze zaken heeft uitgesproken, en we accepteren zijn raad, ook als die niet populair is.

Dank u dat u begrijpt waarom we graag alle gezinsleden willen beschermen, welke leeftijd ze ook hebben, en waarom we ons uitspreken tegen stromingen en krachten die zich keren tegen welk aspect ook van het eeuwige plan van geluk van onze hemelse Vader. We zijn zeer dankbaar dat de Heer heeft gezegd: 'En verder zal Ik u een voorbeeld in alle dingen geven, opdat gij niet moogt worden misleid' (IV 52:14).

NOTITIES

1. Brief van het Eerste Presidium, 11 februari 1999.

De Proclamatie over het gezin

PRESIDENT BOYD K. PACKER

President van het Quorum der Twaalf Apostelen.

Superieure ideeën

Ik ben dankbaar deel te mogen nemen aan deze bijeenkomst en groet u allen wereldwijd op deze heilige en plechtige gelegenheid met wellicht het belangrijkste onderwerp dat we u vanuit de leiding van de kerk kunnen brengen. Wij hebben net als u gezien hoe de patronen in de wereld zich ontvouwen en maken ons gaandeweg steeds meer zorgen over aangelegenheden die het gezin aangaan.

De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen is de herstelde kerk. Het begin van dat alles was de verschijning van de Vader en de Zoon aan de profet Joseph Smith. Dat grote eerste visioen, zoals we het nu noemen, bevat twee grote, allesovertreffende, ideeën die de kerk sindsdien tot leiding zijn.

Ten eerste: Hij is de Vader. Van alle titels die God Zichzelf had kunnen geven, koos Hij de titel die het dichtst bij ons staat. Hij is onze Vader. En dat accepteren wij — wij zijn de kinderen van God. En aangezien de Zoon erbij was, was het een gezinsaangelegenheid. De Vader en de Zoon verschenen dus.

In een openbaring die niet lang daarna is gegeven, zei de Heer: ‘Welnu, omdat Ik, de Heer, de rampspoed kende die de bewoners der aarde zou overkomen, heb Ik mij gericht tot mijn dienstknecht Joseph Smith jr. en heb tot hem gesproken vanuit de hemel en hem geboden gegeven’ (IV 1:17).

Leven overeenkomstig de openbaring

En dat was het begin. Want dat is het patroon: we moeten handelen, besturen en leven naar de openbaringen die de Heer heeft gegeven. Deze openbaringen zijn, zoals u weet, opgenomen in de Leer en Verbonden. Zij vormen samen met de openbaringen in het Boek van Mormon en de Parel van grote waarde het schriftuurlijke fundament van de kerk.

Het is ons duidelijk geworden dat de Heer zijn kerk niet georganiseerd heeft naar het voorbeeld van de andere kerken van de wereld. De kerk heeft immers geen professionele geestelijken. Wij hebben geen seminaries als zodanig om geestelijken — mannen of vrouwen — voor te bereiden op leiderschap in de kerk. In een andere zin staat dat ‘ieder mens in de naam van God, de Here, de Zaligmaker der wereld, zou mogen spreken’ (IV 1:20).

Dat duidt op de gelijkheid van de broeders die het priesterschap dragen en de vrouwen aan hun zijde. We werken samen en zijn in de eerste plaats in gezinnen georganiseerd. We hebben allemaal recht op inspiratie en openbaring. Hoezeer hebben we die in deze wereld nodig, in het bijzonder bij het grootbrengen van onze kinderen.

Aan een rechtschapen nageslacht bouwen

Het thema van deze bijeenkomst is het grootbrengen van een recht-

Het eerste gebod aan Adam en Eva gegeven was dat zij zich moesten vermenigvuldigen en de aarde moesten vullen. Dat patroon is de hele menselijke geschiedenis lang nagevolgd.

schapen nageslacht. En dat is een verplichting. Het eerste gebod aan Adam en Eva was dat zij zich moesten vermenigvuldigen en de aarde moesten vullen. In hun lichaam hadden zij dit vermogen om de aarde te vullen meegemaakt. En dat is het patroon dat door alle annalen van de menselijke geschiedenis gevolgd zou worden.

Dus we hadden het eerste gezin — Adam en zijn vrouw, Eva, en daarna hun kinderen. We weten van de oorlog in de hemel, dat er een opstand is geweest en dat Satan is uitgeworpen. Hij had zijn zinnen gezet op de vernietiging van de werken van de Almachtige; hij was voldoende geïnformeerd, of wijs genoeg, of mogelijk zelfs geïnspireerd genoeg om te weten waar hij aan die vernietiging moest beginnen, namelijk bij het gezin. Dat lezen we in het verslag van Adam en Eva. Toen de kerk

begon te groeien, werd de verantwoordelijkheid van ouders en kinderen duidelijk.

Een proclamatie aan de wereld

Niet zo heel lang geleden ontstond er in de wereld een beweging die te maken had met het gezin. De Verenigde Naties organiseerden in Beijing (China) een wereldcongres over het gezin. We stuurden een delegatie naar die conferentie over het gezin en naar andere conferenties die werden belegd. En toen er werd aangekondigd dat er een bijeenkomst in de buurt van onze hoofdzetel zou worden gehouden, dachten we: 'Als ze hier komen, dan kunnen we beter publiekelijk stelling nemen in de vorm van een proclamatie.'

Een proclamatie in de kerk is een veelzeggende, gewichtige bekendmaking. Sinds het begin van de kerk zijn

er maar weinig proclamaties uitgevaardigd. Ze zijn veelzeggend: ze hebben openbaringsgezag. En in die tijd, ruim tien jaar geleden, vaardigden de apostelen en profeten 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld' uit. Ze is schriftuurlijk in draagwijdte.

U zult in de andere presentaties veel verwijzingen naar de proclamatie over het gezin tegenkomen. Daarom denk ik dat het goed is dat ik ze in haar geheel aan u voorlees. Wij hebben haar eerder gelezen. Maar als we haar langzaam en aandachtig lezen en duidelijk uitspreken, zult u zien dat er meer openbaring in staat dan u aanvankelijk dacht.

Als u zich afvraagt waarom we zijn zoals we zijn en waarom we de dingen doen die we doen en waarom we

bepaalde zaken laten, dan vindt u daar de reden voor in de proclamatie over het gezin. Bij tijden worden we ervan beschuldigd dat we onverdraagzaam zijn, omdat we niet datgene accepteren en doen wat de norm lijkt te zijn in de samenleving. Welnu, wat ons niet aanstaat, doen we gewoonweg niet. En wat we niet doen, doen we niet omdat we ons houden aan de norm die door Hem is gesteld.

Laat ik u de proclamatie voorlezen, en u luistert goed of u er thema's hoort uitspringen die in de hedendaagse samenleving, in de politiek, in overheidszaken en in religie voor veel problemen en commotie zorgen. En luister eens of u er geen antwoorden in vindt. En de antwoorden die u erin vindt, zijn de antwoorden van de kerk.

'Het gezin: een proclamatie aan de wereld'¹

'Het Eerste Presidium en de Raad der Twaalf Apostelen van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen.

'Wij, het Eerste Presidium en de Raad der Twaalf Apostelen van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, verklaren plechtig dat het huwelijk tussen man en vrouw van Godswege is geboden en dat het gezin centraal staat in het plan van de Schepper voor de eeuwige bestemming van zijn kinderen.'

Voorsterfelijk bestaan

We weten in de kerk uit de leerstellingen die ons zijn geopenbaard dat

we een voorsterfelijk bestaan hebben gehad. Het is allemaal vroeger begonnen dan met de bevolking van de aarde. En de leerstellingen van het evangelie waren niet nieuw toen ze aan de profeet Joseph Smith werden geopenbaard. Ze waren er in alle eeuwigheid en zullen er zijn tot in alle eeuwigheid. Luister nu eens aandachtig:

'Ieder mens — man en vrouw — is geschapen naar het beeld van God. Iedereen is een geliefde geestzoon of -dochter van hemelse Ouders, en als zodanig heeft iedereen een goddelijke aard en bestemming. Het geslacht is een essentieel kenmerk van iemands voorsterfelijke, sterfelijke en eeuwige identiteit en bestemming.'

'In het voorsterfelijke leven kenden en aanbaden de geestzonen en -dochters God als hun eeuwige Vader, en aanvaardden zijn plan waardoor

zijn kinderen een stoffelijk lichaam konden krijgen en aardse ervaringen konden opdoen om vooruitgang te maken op weg naar volmaking en om uiteindelijk hun goddelijke bestemming als erfgenaam van het eeuwige leven te verwezenlijken. Door het goddelijk plan van geluk is het mogelijk dat familiebanden ook na de dood blijven bestaan.'

Het grote plan van geluk

Wij noemen dat het plan van gelukzaligheid. Elders, in het Boek van Mormon, wordt het 'het grote plan van geluk' (Alma 42:8) genoemd.

'Door het goddelijk plan van geluk is het mogelijk dat familiebanden ook na de dood blijven bestaan. Heilige verordeningen en verbonden die in heilige tempels beschikbaar zijn, maken het mogelijk dat de mens in de tegenwoordigheid van God terugkeert en dat het gezin voor eeuwig verenigd wordt.'

'Het eerste gebod dat God aan Adam en Eva gaf, had betrekking op hun vermogen om als man en vrouw kinderen te krijgen. Wij verklaren dat Gods gebod aan zijn kinderen om zich te vermenigvuldigen en de aarde te vervullen van kracht blijft. Wij verklaren ook dat God geboden heeft dat het heilige voortplantingsvermogen alleen gebruikt mag worden tussen een man en een vrouw die wettig met elkaar gehuwd zijn.'

Nu we deze tekst doornemen valt het u wellicht op dat er zaken in staan die worden aangevochten. De wereld

wil die veranderen. Dat doen wij niet. Dat kunnen we niet doen. Als u zich afvraagt wie wij zijn en waarom, dan is dit het patroon en daar houden we ons aan.

‘Wij verklaren dat de manier waarop het sterfelijk leven tot stand komt door God is voorgeschreven. Wij bevestigen de heiligheid van het leven en het belang ervan in Gods eeuwige plan.’

De standpunten die wij innemen in zaken als echtscheiding, abortus en geslachtskwesties zijn in de openbaringen vastgelegd, en de proclamatie over het gezin is de duidelijkste verklaring over deze kwesties.

Ouderlijke plichten

‘Man en vrouw hebben de plechtige taak om van elkaar en van hun kinderen te houden, en voor elkaar en hun kinderen te zorgen. “Kinderen zijn een erfdeel des Heren” (Psalmen 127:3). Ouders hebben de heilige plicht om hun kinderen in liefde en rechtschapenheid op te voeden, te voorzien in hun stoffelijke en geestelijke behoeften, ze te leren dat ze elkaar moeten liefhebben en helpen, de geboden van God moeten naleven en gezagsgetrouwe burgers behoren te zijn, waar ze zich ook mogen bevinden. De echtgenoten — de moeders en vaders — zullen door God verantwoordelijk worden gehouden voor het nakomen van deze verplichtingen.

‘Het gezin is door God ingesteld. Het huwelijk van

man en vrouw is van essentieel belang in zijn eeuwige plan.’

En in de kerk erkennen wij geen ander patroon voor het huwelijk dan het huwelijk tussen man en vrouw.

‘Kinderen hebben er recht op om binnen het huwelijk geboren te worden, en te worden opgevoed door een vader en een moeder die de huwelijksgelofte met volledige trouw eren. De kans op een gelukkig gezinsleven is het grootst als de leringen van de Heer Jezus Christus eraan ten grondslag liggen.’

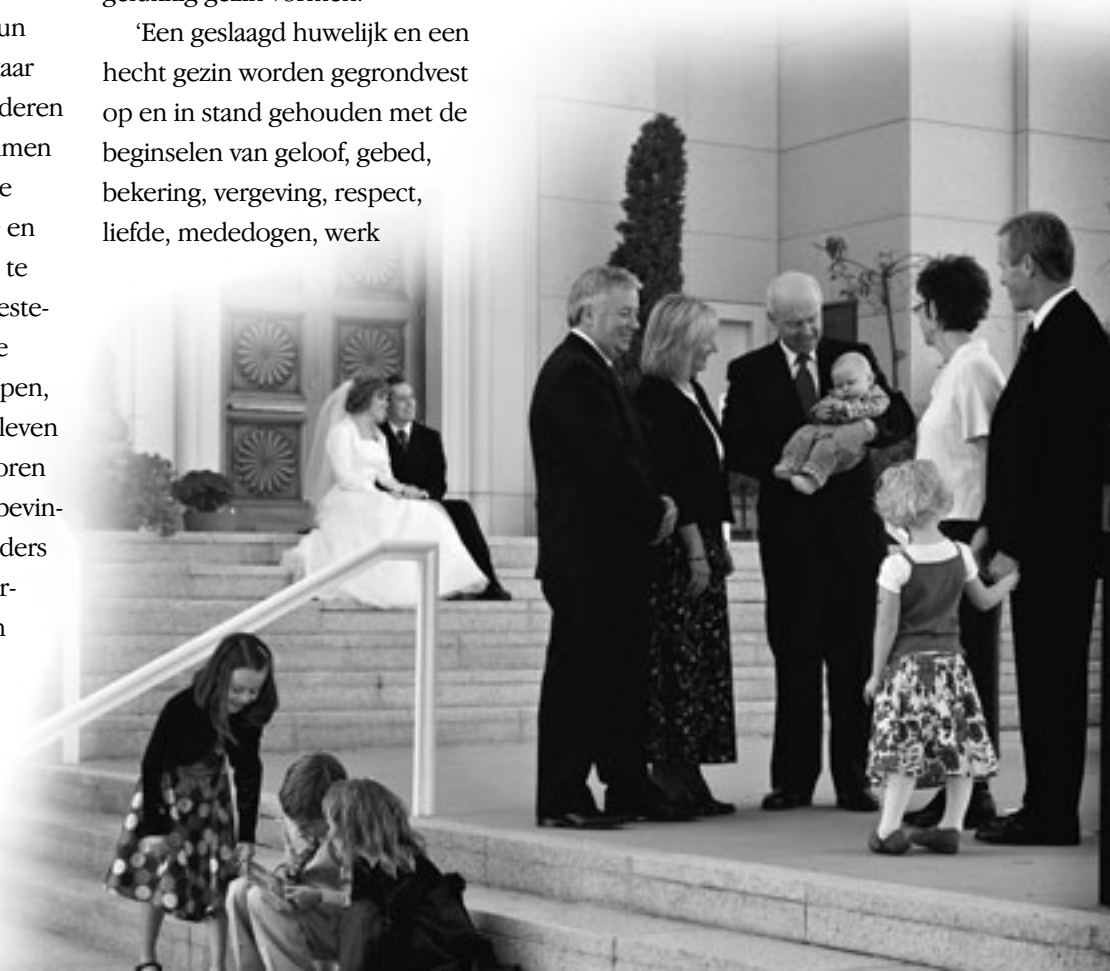
Ik ben sinds jaar en dag van mening dat het uiteindelijke doel van alle activiteiten en programma’s in de kerk daarin gelegen is dat een man, zijn vrouw en hun kinderen thuis een gelukkig gezin vormen.

‘Een geslaagd huwelijk en een hecht gezin worden gegrondvest op en in stand gehouden met de beginselen van geloof, gebed, bekering, vergeving, respect, liefde, mededogen, werk

en gezonde ontspanning. Volgens het goddelijk plan behoort de vader zijn gezin met liefde en in rechtschapenheid te presideren. Hij heeft tot taak te voorzien in de behoeften en de bescherming van zijn gezin. De taak van de moeder is op de eerste plaats de zorg voor de kinderen. Vader en moeder hebben de plicht om elkaar als gelijkwaardige partners met deze heilige taken te helpen. Invaliditeit, overlijden of andere omstandigheden kunnen individuele aanpassing noodzakelijk maken. Andere familieleden behoren zo nodig steun te verlenen.

Een waarschuwing

‘Wij waarschuwen’ — dat woord nemen we niet vaak in de mond,

Het is niet makkelijk om een gezin te stichten en kinderen groot te brengen. Maar in de kerk zult u de hulp vinden die u nodig hebt.

maar hier is het op zijn plaats — ‘Wij waarschuwen degenen die het verbond van huwelijkstrouw schenden, hun partner of kinderen misbruiken, of hun taken in het gezin niet nakomen, dat zij op een dag aan God rekenschap moeten afleggen. Verder waarschuwen wij ervoor dat het verval van het gezin de rampen voor personen, gemeenschappen en volken tot gevolg zal hebben die de profeten van vroeger en nu voorzegd hebben.

‘Wij doen een beroep op burgers en overheidsdienaren met verantwoordelijkheidsbesef overal ter wereld om maatregelen te bevorderen die erop gericht zijn het gezin als fundamentele eenheid van de maatschappij te handhaven en te versterken.’¹

De leer en de verordeningen

U zult in deze wereldwijde bijeenkomst adviezen en raad krijgen over de praktische toepassing van de proclamatie. Verliest u echter niet uit het oog dat die alle gebaseerd zijn op de openbaringen in de Schriften, op leerstellingen en op de beginselen die in deze proclamatie over het gezin staan.

Als de jonge mensen die zich voorbereiden op een huwelijk en een gezin om zich heen kijken en de gevaren zien, dan wordt het duidelijk dat er maar één plek op aarde is waar het gezin volledig beschermd wordt, en dat is binnen de verordeningen en leerstellingen van het evangelie van Jezus Christus. Leef het evangelie na. Dan zal alles goed komen.

Het is niet echt prettig leven in deze wereld. Er zijn moeilijkheden en wanordelijkheden, patronen des levens en des doods, en alle problemen waarmee we te maken krijgen. En toch liggen de antwoorden in het inzicht dat het gezin de basiseenheid van de kerk is. Alle activiteiten van de kerk zijn erop gericht om het gezin te sterken.

Hulp voor het gezin

Soms verliezen we onze positie over onze steun aan het gezin enigszins uit het oog, in die zin dat we de gezinnen verantwoordelijk stellen voor steun aan de kerk. De plaatselijke leiders dienen behoedzaam te werk te gaan bij de planning van kerkactiviteiten en programma’s die de jongemannen en jongevrouwen ten goede komen en die hen voorbereiden op het huwelijksleven en op hun eerste huwelijksjaren en zo verder tot ze oud geworden zijn.

Ik kom er nu achter dat ouderdom een interessante ervaring is. Ik heb nagedacht over de patronen van de liefde en de gezinsband, de romantische liefde van de jeugd. Zal die behouden blijven? Jazeker. Die zal niet alleen behouden blijven, maar verheerlijkt en vermeerderd worden.

Het is niet makkelijk om een gezin te stichten en kinderen groot te brengen. Maar in de kerk zult u de hulp vinden die u nodig hebt.

We weten hoe we moeten bidden, hoe we moeten onderwijzen, maar

soms hebben we hulp nodig. Er is altijd, overal, een priesterschapslider. Ons zijn de patronen van openbaring geleerd en we weten hoe we openbaring voor onszelf kunnen krijgen.

Als we onzeker zijn kunnen we ons wenden tot die priesterschapsliders. En als we hen volgen, komen we veilig door het leven in deze tijd heen, samen met onze kinderen en onze kleinkinderen.

In onze familie hebben we kleinkinderen en achterkleinkinderen, maar de behoefte om ons tot de priesterschapsliders te wenden blijft bestaan, om te doen wat er doorgaans van ons in de kerk wordt verwacht. We komen allemaal voor problemen, gevaar en teleurstelling te staan. Maar de kerk is er om het gezin te beschermen. We doen al het mogelijke in de kerk om het gezin te beschermen, en dan is er de priesterschapleiding, de macht die overal in de wereld aanwezig is, in elke natie waar de kerk gevestigd is: mannen die tot het priesterschap zijn geordend en vrouwen die wijs en moederlijk zijn, met moederinstincten.

Toen onze kinderen het huis verlieten om zich ver weg in een andere stad te vestigen, werden we getroost door de gedachte dat ze daar een familie zouden hebben. En we hebben meer dan eens tegen onze kinderen gezegd: 'Je zult ons vanwege de kosten niet vaak kunnen bellen. Maar je hebt daar ook een grootmoeder. Waar vind je die grootmoeder? In de

ZHV. En van haar zul je wijze raad krijgen en dezelfde steun krijgen die je thuis hebt gekregen. Op die manier verruim je in feite je familiekring.'

Als u goed luistert naar de instructie in deze bijeenkomst, dan weet u dat die van inspiratie en raad vergezeld gaat. Toen u werd gedoopt als lid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, ontving u na de doop nog een andere verordening, met name de gave van de Heilige Geest. Broeders die het gezag bezitten, leggen hun handen op het hoofd van iedere persoon die zich heeft laten dopen en verlenen hem of haar die gave. En die gave is ons een licht, een leraar, een verbeteraar en een gids in ons leven.

Leiding en zegeningen

Het past de leden van de kerk niet om in angst te leven, om zich heen te kijken en te zeggen: 'Hoe kunnen we een gezin grootbrengen met al die verleidingen en moeilijkheden on ons heen?'

En wel omdat u het kunt, omdat u leiding kunt ontvangen en u uw kinderen kunt leren hoe ze leiding kunnen ontvangen. U kunt ondanks alles een gelukkig leven leiden en in het volgende leven een volmaakte afronding daarvan verwachten, waar het gezin voor eeuwig bestendigd wordt.

Soms zijn er kinderen die afdwalen. We hebben de belofte van de profeten dat ze niet voorgoed verloren zijn, dat ze in de daarvoor bestemde tijd —

als ze in de tempel zijn verzegeld en als de verbonden zijn nageleefd, en na de noodzakelijke discipline — niet verloren zullen zijn.

Vandaar dat ik u mijn zegen geef, waar u zich ook in de kerk bevindt, om van uw gezinsleven te genieten, als ouder of kind, of in welk patroon u zich ook bevindt, opdat u zult worden gezegend en er over u zal worden gewaakt, opdat de Heilige Geest in uw leven aanwezig zal zijn en de beschermende macht van de priesterschap er altijd zal zijn om te corrigeren, te zegenen, op te beuren en u te sterken in uw getuigenis.

God is onze Vader!

Ik weet dat God leeft, dat Hij onze Vader is, dat Hij onze *Vader* is! Ik weet niet precies hoe ik dat woord moet uitspreken. Het is een woord dat we vaak ondoordacht uitspreken. Maar Hij is onze Vader; Hij heeft ons lief. En in datzelfde stramien hebben wij die de kerk leiden datzelfde gevoel voor allen die tot deze kerk behoren en allen die nog kunnen toetreden. Daarom roep ik de zegeningen van de Heer over u allen af, en de zegeningen van de Vader op u allen als lid van de kerk om verantwoordelijkheid te nemen voor het grootbrengen van een rechtschapen nageslacht. In de naam van Jezus Christus.

NOTITIES

1. 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld', *De Ster*, januari 1996, blz. 93.

Rondetafelgesprek

OUDERLING DALLIN H. OAKS

van het Quorum der
Twaalf Apostelen

OUDERLING JEFFREY R. HOLLAND

van het Quorum der
Twaalf Apostelen

JULIE B. BECK

algemeen ZHV-presidente

ZUSTER SUSAN W. TANNER

algemeen jongevrouwenpresidente

CHERYL C. LANT

algemeen jeugdwerkpresidente

Het plan van de Schepper

Ouderling Holland

Het doet ons genoegen dat ouderling Dallin H. Oaks van het Quorum der Twaalf Apostelen er is, alsmede zuster Julie Beck, algemeen ZHV-presidente, zuster Susan Tanner, algemeen jongevrouwenpresidente, en zuster Cheryl Lant, algemeen jeugdwerkpresidente. Deze leidinggeven- den hebben mij gevraagd om ook aan het gesprek deel te nemen en daarbij als gespreksleider op te treden.

In de wereldwijde proclamatie over het gezin staat het volgende: 'Het huwelijk van man en vrouw is van essentieel belang in zijn eeuwige plan.'¹ Waarom plaatsen wij in de kerk het huwelijk en het gezin in de context van Gods plan? Want dat is de taal die we gebruiken, en die we ongetwijfeld ook hier vanavond zullen gebruiken. Waarom plaatsen we ze in een eeuwige context en verbinden we ze met het alomvattende heilsplan?

Ouderling Oaks

In de proclamatie over het gezin staat ook: 'Het gezin staat centraal in Gods plan voor de eeuwige bestemming van zijn kinderen.' Onze beslissingen en verlangens aangaande het huwelijk en het krijgen en opvoeden van kinderen zijn daarom van eeuwig belang. We moeten ons daarbij laten leiden door de geboden van God en de leringen van zijn dienstknechten, en niet door figuren uit de populaire cultuur of door politieke correctheid. Dat is de hoofdboodschap en de belangrijkste reden waarom we de

volwassen leden van de kerk in deze belangrijke uitzending bijeenbrengen.

Ouderling Holland

Goed. Dank u. Zusters, wilt u iets zeggen over het eeuwigheidsaspect in deze kwestie, waarom we niet zomaar een sociale organisatie of enige andere instantie zijn die inspeelt op de behoeften van de gemeenschap? Reacties?

Een toezegging van drie partijen

Zuster Tanner

Ik zie het huwelijk als een verbintenis en denk niet dat de wereld het huwelijk als een verbintenis ziet — het huwelijk is een driedelige verbintenis. Man en vrouw verbinden zich tegenover elkaar, maar beslist ook tegenover hun hemelse Vader. En de bindende kracht in die huwelijksrelatie is de naastenliefde, de reine liefde van Christus. Naastenliefde brengt ons niet alleen dichtertot elkaar, het brengt ons ook dichtertot onze hemelse Vader, en juist daarom dichtertot elkaar in de huwelijksrelatie.

Ouderling Holland

Wat die driehoek betreft die u net met uw handen maakte, we hebben de bijzondere taak om de hemel in ons gezin te brengen, om God in ons huwelijk te brengen. Heeft u goede raad voor de broeders en zusters, jong en oud, die dat proberen te doen? Wat denkt u?

Zuster Lant

Ik denk dat als we het hebben over een eeuwig gezin, we niet een vol-

maakt gezin bedoelen, maar een gezin dat zich inspant om uiteindelijk volmaakt te worden en terug te keren naar onze Vader in de hemel. Wat mij betreft stelt dat idee van de driehoek, om ons met de hulp van onze hemelse Vader door de moeilijkheden van het leven te loodsen, juist het volmaakte gezin hier op aarde voor. Het leven stelt ons voor problemen, maar een gezin kan die met de hulp van onze hemelse Vader oplossen.

Zuster Beck

Ik wil iets zeggen over vrouwen die om welke reden dan ook in de steek zijn gelaten door hun man, of die weduwe zijn geworden. Veel gelovige en getrouwe vrouwen, die zich ten tijde van hun verzegeling tot het hele plan hebben verbonden, staan er nu alleen voor. Veel van die vrouwen hebben gezegd: 'Goed. Ik sta nog steeds achter het plan. En ik laat het niet varen, omdat ik nu alleen ben. Ik blijf gezinsgebed en gezinsavond houden, ik blijf met mijn kinderen de Schriften bestuderen. Ik voed dit gezin op en zorg ervoor en laat mij daarbij leiden door het plan van de Heer.' Ik wil deze dappere vrouwen hulde brengen. Ze laten het plan niet varen omdat ze er alleen voor staan. Het is moeilijker alleen, maar het kan wel.

Ouderling Oaks

De Heer heeft niet gezegd dat het gemakkelijk zou zijn, maar Hij heeft ons verzekerd dat het mogelijk is.

Het gezin staat centraal

Zuster Beck

Hoe weten we dat het gezin centraal staat in het plan van de Schepper? Hoe weten we dat? Uit de openbaringen aan profeten weten we dat we vóór onze geboorte in de hemel geleefd hebben, dat we in die voorsterfelijke wereld hebben deelgenomen aan een groot conflict om deel te kunnen uitmaken van een eeuwig gezin.

Het hele plan draait om het eeuwige gezin. Al het andere in het plan sluit daarop aan.

Ouderling Holland

Wellicht dat er in de hemel wijken en ringen zijn, of een andere soort organisatie waar we geen weet van hebben. Maar we weten wel dat er in de hemel gezinnen zullen zijn. En het meeste wat er geopenbaard is over ons leven in het hiernamaals en het celestiale leven gaat over de gezinsorganisatie. Vandaar het groot belang dat we hechten aan de beginselen van de tempel en de verbonden die we daar sluiten.

We hopen dat dit aan kerkleden en niet-leden verklaart waarom we daar zoveel over praten.

Ouderling Oaks

Zoveel van waar we ons in dit leven op concentreren — macht, roem, rijkdom, aanzien — doet er zo weinig toe in het volgende leven. Maar het gezin wel.

Eenheid en onbaatzuchtigheid in het huwelijk

Ouderling Holland

We gaan het nu hebben over het krijgen, opvoeden en liefhebben van onze kinderen en hoe we ze het beste kunnen bijstaan in hun groei. Maar eerst nog: hoe denken we over de persoonlijke aspecten van het huwelijk?

Hoe werken we aan ons huwelijk, zodat het uiteindelijk de thuis wordt waarin onze kinderen geboren kunnen worden en opgevoed?

Zuster Lant

U vroeg hoe we ons kunnen voorbereiden op gezinsvorming, op het ter wereld brengen van kinderen. Om een goed gezin groot te brengen moeten man en vrouw een geestelijk fundament hebben, één zijn in doel en overtuiging in hoe zij hun gezin gaan grootbrengen.

Zuster Beck

Een van de eenvoudigste aanwezigingen staat in hoofdstuk 2 van Genesis,

waar de Heer zegt dat een man zijn vader en moeder zal verlaten en zijn vrouw zal aankleven en dat ze één zullen zijn. (Zie Genesis 2:24.) Dat geeft een echtpaar al van in het begin drie opdrachten: zij gaan weg van waar ze zich bevonden, kleven elkaar aan en worden één. Als ze aan die drie beginselen werken, beginnen ze hun relatie met de Heer te ontwikkelen.

Ouderling Oaks

Ik vertel een pasgetrouwd stel dat ze in hun huwelijk eerst naar elkaar moeten kijken, zoals ze dat aan het altaar tijdens de ceremonie hebben gedaan — niet eerst naar hun ouders, broers en zussen of vrienden — ze kijken eerst naar elkaar bij het oplossen van hun problemen. Met name die eenheid tussen hen zal hen — onder het presiderende, liefdevolle gezag van de Vader in de hemel in die driehoek waar u het over had — door de onvermijdelijke problemen van het huwelijk zal loodsen.

Zuster Tanner

In dit verhaal van Adam en Eva, het allereerste liefdesverhaal, werd Adam geschapen en gaf de Heer hem alles in deze prachtige wereld. Hij schiep bloemen, dieren, en een mooie hof om in te leven. Maar Adam kon geen vooruitgang maken. De mens kon pas vooruitgang maken toen hij een levensgezellin kreeg, iemand die in alle opzichten bij hem paste — emotioneel, geestelijk en lichamelijk.

Daaruit leren we dat kameraadschap deel moet uitmaken van een goed huwelijk; we moeten elkaar aanvullen. We moeten erover nadenken

hoe we die kameraadschap kunnen bevorderen. We hebben fundamentele, aangeboren kwaliteiten die we meebrengen in het huwelijk en eigen, aparte taken. Maar we moeten ons ook voor elkaar openstellen en onzelfzuchtig zijn in het huwelijk en elkaar helpen.

Ouderling Holland

Ik heb president Hinckley horen zeggen dat zelfzucht weleens het grootste probleem in een huwelijk zou kunnen zijn.² Heeft u enige raad voor de kerkleden om de omslag te maken van 'Hoe was mijn dag?' naar 'Hoe was jouw dag?'

Zuster Lant

Weet u, er wordt tegenwoordig zoveel aandacht besteed aan 'de vervulling van de eigen behoeften', Je hoort dat zo vaak.

Ouderling Holland

Inderdaad, *de eigen behoeften*, daar heeft men de mond van vol.

Zuster Lant

Zo van: 'Aan mijn behoeften wordt niet voldaan.' Welnu, ik denk dat als we ertoe zouden kunnen komen om over de behoeften van de ander na te denken, dan worden *ook onze* behoeften vervuld. De beste manier om tot vervulling van onze eigen behoeften te komen is om voor iemand anders te zorgen.

Zuster Tanner

Mijn ouders hadden een heel goed huwelijk, maar ik herinner mij wel dat mijn moeder tegen mij zei: 'Voor een goed huwelijk moet je keihard blijven werken.' Niet dat ze geen goed huwelijk hadden, integendeel. Maar ze

bedoelde te zeggen dat je geen dag laat voorbijgaan zonder eraan te denken hoe je je huwelijkspartner tot zegen kan zijn, welke behoeften hij of zij heeft en daar iets aan te doen.

Op zoek naar een huwelijkspartner

Zuster Beck

Vaak horen we jongvolwassenen zeggen: 'Ik ben op zoek naar mijn zielsvriend.' En ze stellen een huwelijk uit omdat ze menen dat er ergens een heel bijzondere zielsvriend voor ze is, de perfecte partner, die voor eeuwig hun beste vriend zal zijn. Waar moeten ze dan werkelijk op letten als ze de zegen van de Heer willen en een eeuwig gezin willen stichten? Hoe doen we dat?

Ouderling Oaks

Ik heb altijd mijn twijfels als ik hoor dat iemand wacht op een persoon die in de hemel is voorbestemd voor hem of haar. Dat kan het geval zijn. Maar de meesten van ons zijn op zoek naar iemand om van te houden, iemand om samen mee vooruitgang te maken, die dezelfde idealen heeft, dezelfde beginselen koestert, en met wie we samen aan een eeuwig gezin kunnen werken. Te gaan zitten wachten tot zo iemand komt aanbellen, stelt het huwelijk alleen maar uit en leidt soms tot afstel.

Ouderling Holland

Ook horen we geluiden zoals: 'Ik moet eerst mijn studie afmaken voordat ik trouw', of 'Ik moet eerst een baan hebben', of 'Eerst wat geld op de bank', of 'We hebben een auto nodig.' Zulke voorwaarden horen we

in toenemende mate in onze samenleving verwoord. We willen eerst alles piekfijn geregeld hebben.

Ik kan mij helemaal vinden in de definitie van liefde, die James Thurber jaren geleden heeft gegeven. Hij zei: 'Liefde is datgene wat je samen doorstaat.'³

Jullie jongvolwassenen willen niet de ervaringen missen — de moeilijkheden en de offers — die jullie samenbinden als je nog jong bent; en evenmin de ervaringen als jullie ouder zijn geworden en misschien wat meer geld hebben.

Ouderling Oaks

Denk eraan: als we doen wat onze hemelse Vader ons vraagt te doen, zal Hij ons zegenen. Laten we Hem niet de kans ontnemen om zijn beloften na te komen door te leven alsof we het allemaal alleen moeten doen.

Zuster Lant

Uiteraard willen we ook niet de indruk wekken dat jonge mensen genoeg moeten nemen met minder — en dan heb ik het over de normen van de kerk. Zij moeten nooit vrede nemen met een huwelijk met iemand die niet aan hun zij staat in het evangelie en het dienen van de Heer.

Leef niet in angst

Zuster Tanner

Gehuwd zijn en een gezin hebben, getrouw zijn, offers brengen voor het evangelie, dat is allemaal vreugdevol. Het brengt ons ware vreugde. Laten we daaraan denken en er de nadruk op leggen dat het gezinsleven een grote zegen voor ons is.

Ouderling Holland

Met alles wat er zich in de wereld om ons heen en wereldwijd afspeelt, zie ik de angst toenemen. Ik hoor jongvolwassenen en tieners zich angstig afvragen of ze nog wel een toekomst hebben. ‘Zal ik lang genoeg leven om te huwen?’

Het is altijd al moeilijk geweest. Er is nooit een tijd geweest in de wereld-geschiedenis zonder problemen, dat er geen zaken speelden waar men bang voor was. Daarom hebben we juist het evangelie. We moeten niet bang zijn — niet in deze kerk — dat het op de een of andere manier niet goed zou komen of dat de toestand in de wereld zo onheilspellend is dat er iets vreselijks gaat gebeuren. Dat kan innerlijke angst zijn of de collectieve angst over de maatschappij. We moeten gewoon het evangelie naleven, ons geloof gebruiken, antwoord krijgen op onze gebeden, en voorwaarts gaan. En zo is het altijd al geweest.

Ouderling Oaks

Om een schrifttekst te parafaseren: ‘Volmaakte liefde [in de Heer] drijft de vrees uit.’ (Zie 1 Johannes 4:18; zie ook Moroni 8:16.)

Als gelijkwaardige partners

Ouderling Oaks

Laat me in dat verband de volgende vraag stellen. Ik heb jonge mensen die verkering hebben over hun aanstaande huwelijk horen zeggen: ‘Als we een lijstje maken met wat ik doe en een met wat jij doet, en als we ons aan die lijstjes houden, dan kunnen we niets anders dan een

gelukkig huwelijk hebben.’ Wat vinden jullie daarvan?

Zuster Beck

Het huwelijk is geen lijstje. Het lijstje is aan verandering onderhevig. Het verandert elke dag.

Zuster Tanner

In *Het verloren paradijs* van John Milton staat een heerlijk citaat. Adam prijst Eva en zegt: ‘Die duizenden aangenaamheden die, vermengd met liefde, dagelijks uit al haar woorden en daden vloeien.’⁴ Zou het niet geweldig zijn om zo’n huwelijksrelatie te hebben — vol dagelijkse aangenaamheden, waarbij we voortdurend denken hoe we in woord en daad onze liefde kunnen tonen.

Zuster Lant

Het kan niet anders dan dat de taken in een huwelijk op een of andere manier worden verdeeld, want je kunt het niet allemaal alleen doen. Maar ik heb opgemerkt dat die werkverdeling voor jonge echtparen nu anders gebeurt dan toen ik pas getrouwd was. Hoe jonge paren in mijn familie — mijn kinderen en hun partners — er in hun gezin mee omgaan is anders dan hoe wij het gedaan hebben. Maar ze spelen het wel klaar. Ze werken op een andere manier met elkaar samen. In veel opzichten doen ze het beter dan wij vroeger. Maar waar het op neerkomt, is dat het aan het paar is. Elk echtpaar moet bepalen wat voor hun de beste manier is.

Ouderling Holland

Dat voert ons terug naar de proclamatie waarin sprake is van gelijk-

waardige partners. We kunnen niet zeggen: ‘Jij bent de enige opvoedster en ik ben de enige die zich met de geldzaken bezighoudt.’ Er zullen schommelingen zijn. Maar een eerlijke verdeling van de taken is nodig; dit belangt ons beiden aan. We moeten het wel samen doen. Volgens mij is dat precies wat er in de proclamatie staat.

Een andere zin in de proclamatie over het gezin is: ‘De kans op een gelukkig gezinsleven is het grootst als de leringen van de Heer Jezus Christus eraan ten grondslag liggen.’ Voor mij betekent dat: ‘Ik kan maar het beste aan mijn eigen gebreken werken eerder dan mij zorgen te maken over die van de andere gezinsleden.’

Ouderling Oaks

Dat is gewoon toepassen wat Jezus ons leerde toen Hij zei dat we niet moeten proberen de splinter uit andermans oog te halen voordat we de balk uit ons eigen oog hebben gehaald. (Zie Mattëus 7:3–5; Lucas 6:41–42; 3 Nephi 14:3–5.)

Een heiligen-der-laatste-dagcultuur

Zuster Beck

Een paar vrienden van mij zijn bekeerling tot de kerk, en in hun cultuur en hun familie waren die samen-horigheid en dat christelijke voorbeeld niet voor handen. Het maakte geen deel uit van hun erfgoed. Maar ze traden toe tot de kerk en omarmden de leringen van de Heiland, en toen ze trouwden zeiden ze: ‘Welke gezinscultuur willen wij nastreven? Welke cultuur willen wij volgen?’ Heel bewust besloten ze om

Van ouders wordt verwacht dat ze elkaar in deze heilige verantwoordelijkheid bijstaan als gelijkwaardige partners.

de gezinscultuur van heiligen der laatste dagen na te streven. Ze bestudeerden de Schriften en ze bestudeerden de leringen met de volgende vraag in het achterhoofd: 'Hoe moet ons gezin er uitzien om te kunnen voldoen aan de waarheid die we hebben leren kennen?' Ze fundeerden hun gezin op de christelijke beginselen waar u het over had. Wat leerde de Heiland? Hoe behandelen we elkaar? Goede manieren, vriendelijkheid, respect.

Door de jaren heen heeft dat gezin een grote verandering ondergaan. Ze hebben niet de cultuur van hun land overgenomen. Ze hebben thuis een evangeliecultuur ingesteld.

Ouderling Oaks

De heiligen-der-laatste-dagencultuur is een veel beter fundament voor een huwelijk dan een lijstje met taken.

Zuster Lant

Wij hebben onze kinderen toen ze gingen trouwen gezegd dat het niet gaat om wie gelijk heeft, maar wat

het beste is. Beiden brengen van huis uit tradities mee in hun huwelijk, en ze zullen aan de hand van de evangeliebeginselen moeten beslissen wat juist is. Dan zal hun gezin veel sterker zijn dan de gezinnen waaruit ze kwamen. Hun gezin zal sterker zijn; het zal beter zijn.

Geloof oefenen en kinderen krijgen

Ouderling Holland

Zuster Tanner, u had het over Adam en Eva. Ik ben heel dankbaar voor het tweede hoofdstuk van 2 Nephi in het Boek van Mormon, waar we meer te weten komen over de beslissing die Adam en Eva namen dan wie ook ter wereld ons zou kunnen vertellen.

Wanneer ik 2 Nephi 2 lees, is het voor mij zonneklaar dat Adam en Eva geen kinderen hadden gekregen als ze in de hof waren gebleven (zie vers 23). De meeste mensen weten dat niet. Voor ons is dat een fundamenteel geloofspunt dat nog maar

eens — zoals jullie reeds hebben gezegd — het belang van het gezin als kernidee van het eeuwige plan onderstreept.

Zuster Tanner

Volgens mij zijn we in de kerk zeer gezegend dat we de proclamatie over het gezin hebben. Ik denk dat we dit document bijna als schriftuur mogen beschouwen omdat het tot ons gekomen is via levende profeten en apostelen. Het gebod dat God aan Adam en Eva gegeven heeft om zich te vermenigvuldigen en de aarde te vullen is volgens de proclamatie voor een man en zijn vrouw nog steeds van kracht.

Toen ik een jonge alleenstaande was, en daarna in de eerste jaren van mijn huwelijk, hoorde ik dat gebod door de apostelen en profeten gepredikt worden en ik was dankbaar voor die raad. Ik herinner me dat zij ons leerden om te trouwen, kinderen te nemen, een opleiding te volgen, alles min of meer gelijktijdig, hoe onmogelijk dat ook mag klinken. Misschien lijkt het bijna onmogelijk en er zijn inderdaad mensen die zich dat verwonderd afvragen.

En toen ik er zo over nadacht, dat het gebod om ons te vermenigvuldigen juist is en nog altijd van kracht, kwam het bij mij op dat het groot geloof vergt, en grote moed en vaak grote offers. We moeten ervoor in harmonie zijn met de Heer, zodat we persoonlijke openbaring kunnen ontvangen, en ook vergt het een zuiver hart, zodat we geen kritiek hebben op andere mensen, die hun eigen persoonlijke openbaringen ontvangen in verband met dat gebod.

Ouderling Oaks

Wat zuster Tanner zegt is waar en ongelooflijk belangrijk. Dankuwel voor die uitspraak. Volgens mij bestaat het gevaar dat de leden van de kerk zich in deze tijd door wereldse normen laten leiden voor het krijgen van kinderen. In plaats van die beslissingen met geloof in de beloften van de Heer te nemen en te vertrouwen op het grote plan van geluk en het doel van het leven, wenden ze zich tot andere bronnen — de televisie of prominente moderne ideologische goeroes of zelfs de mening en druk van hun burens — bij beslissingen die fundamenteel en eeuwig zijn, en dus in gebed in overleg met de Heer moeten worden genomen.

Zuster Beck

Het *is* inderdaad een kwestie van geloof. We weten dat er in veel landen woningnood is. Hoe kun je als echtpaar kinderen nemen als je niet eens een woning hebt? Het is een kwestie van geloof. We nemen geen kinderen omdat we geld hebben en het ons financieel kunnen veroorloven. We nemen kinderen in geloof.

Die houding van vertrouwen op het plan om zo beslag te leggen op de zegeningen van de Heer zal wonderen tot gevolg hebben. Als er sprake is van woningnood, zal de weg worden gebaad. Zoals je ook voor tiendebetaling geloof nodig hebt, heb je ook geloof nodig voor het krijgen van kinderen. Je betaalt geen tiende omdat je geld hebt; zo neem je ook geen kinderen omdat je geld hebt.

Ouderling Oaks

Waarom toevoegen dat we onderwijzen in algemene beginselen omdat we algemene autoriteiten en functionarissen zijn.

Zuster Tanner

Ik hou van die zin: ‘De weg zal worden gebaad als we in geloof wandelen’, daar heb ik een persoonlijk getuigenis van. Toen we pas getrouwd waren, kreeg mijn man een zegen van zijn vader. Daarin zei hij: ‘Volg de beginselen van het evangelie — doe wat je moet doen in dit huwelijk en wandel in geloof — en de weg zal worden gebaad, op manieren die je op dit moment niet kunt zien.’

Wandelen in geloof betekent niet dat we roekeloos moeten zijn. We moeten verstandig zijn en heel hard werken, en bereid zijn offers te brengen en misschien bepaalde zaken te missen. Mijn man en ik hebben gezien hoe de zegening werd vervuld; de weg werd op onvoorziene manieren gebaad. Ik geloof dat dat een waar beginsel is voor iedereen die in geloof wandelt.

Zuster Lant

U had het over bereid zijn om te doen wat nodig is voor het hebben van kinderen. Kinderen krijgen is veel werk. Daar moeten we niet voor terugdeinzen, omdat hard werken en doen wat we moeten doen ons vormt tot wie we zijn. Opperoffering maakt ons tot wie we zijn. Ik wil mijn getuigenis geven van de vreugde die gepaard gaat met het hebben van kinderen. Het is niet alleen een gebod van de Heer, maar er worden grote zegeningen voor beloofd.

Ouderling Oaks

In veel landen van de wereld waar mensen naar deze uitzending luisteren, is het idee van kinderen krijgen van de hand gewezen. Of dat één kind genoeg is, en dat het dwaas is of niet patriottisch om meer kinderen te hebben. Er zijn volop ideeën in de wereld die het evangelieplan tegenwerken. Vader Lehi heeft gezegd: ‘Er moest wel een tegenstelling in alle dingen zijn’ (2 Nephi 2:11). We hoeven niet te verwachten dat we altijd complimenten krijgen als we het goede doen. Maar God zal u zegenen.

De verlangens van het hart

Zuster Beck

Veel echtparen verlangen naar kinderen, maar worden er niet mee gezegend. Hun beproeving is het geen kinderen te kunnen krijgen. Wij moeten naar hen luisteren en hun onze steun geven. Het verlangen naar kinderen in de alleenstaande zusters en echtparen zal waarschijnlijk niet weggaan omdat ze rechtschapen zijn, omdat het een verlangen is dat God in hen heeft gelegd. Dat komt door hun natuur en de scholing die ze in de hemelen hebben ontvangen. Dat verlangen zal niet verdwijnen, maar de Heer zal hen zegenen.

Ouderling Oaks

Dat verlangen zal doorwegen bij het laatste oordeel. Een tekst die veel troost schenkt is Leer en Verbonden 137, vers 9, waar staat dat de Heer ons zal oordelen naar onze werken en het verlangen van ons hart.

Het gezin op de eerste plaats

Ouderling Holland

Wanneer we dit gebod tot het hebben van kinderen vervuld hebben — waardoor we hun de gelegenheid geven om in de sterfelijkheid te komen en zo hun eeuwige vooruitgang verder te zetten — laten we het nu hebben over de opvoeding van onze kinderen. Beide opdrachten hebben met elkaar te maken, want het gebod van de Heer is niet alleen om kinderen te krijgen, maar om kinderen te krijgen met de bedoeling om ze te redden.

Ouderling Oaks

Nu we het daar over hebben: wat wil het zeggen dat het gezin op de eerste plaats komt? We zeggen het en geloven het, maar wat houdt het in dat het gezin op de eerste plaats komt?

Ik wil even je bril gebruiken om een vergelijking van Neal Maxwell duidelijk te maken. Hij stelde voor — weliswaar in verband met een ander onderwerp — om iets aan de binnenkant van onze bril te schrijven zodat, elke keer als we naar een onderwerp keken, we die boodschap zouden zien. Zo ook wanneer we beslissingen moeten nemen over hoe het gezin zijn tijd besteedt of hoe een wijk haar activiteiten inroostert, dan moet er aan de binnenkant van die bril geschreven staan: 'Het gezin komt op de eerste plaats.'

Ouderling Holland

Ik vind die regel in Prediker goed: 'Alles heeft zijn uur en ieder ding onder de hemel zijn tijd.' (Prediker 3:1.) We hebben maar zoveel tijd,

maar we hebben allemaal evenveel tijd. Als we prioriteiten stellen, kunnen we het gezin op de eerste plek zetten. Ik denk dat we ons daarin kunnen verbeteren.

Ouderling Oaks

Als we zeggen dat het gezin op de eerste plaats komt, denken we daarbij aan gezinsgebed, gezinsavond en gezinsgebonden schriftstudie, en aan tijd vrijmaken voor die zaken die eeuwige gevolgen hebben voor de geestelijke groei van onze kinderen. Dat is een uiting van de uitspraak 'het gezin op de eerste plaats stellen'.

Gezinspatronen vestigen

Ouderling Holland

Terug naar het woord *patroon* uit mijn inleidende woorden. Sommige zaken die wij bijna vanzelfsprekend vinden, zoals gezinsgebonden schriftstudie, gezinsgebed, gezinsavond, zijn dat voor velen niet — we praten erover alsof iedereen dat nu wel weet — maar ze moeten echt deel gaan uitmaken van het gezinspatroon.

Zuster Tanner

In verband met patronen is het hoopgevend en voldoeninggevend om te merken dat — hoewel wij op onvolmaakte wijze patronen hebben proberen te vestigen — onze kinderen die patronen overnemen, hoewel wij niet altijd het gevoel hadden dat we het perfect deden.

Ouderling Holland

Er is dus wel wat blijven hangen.

Zuster Tanner

Op de begrafenis van zijn vader zei mijn man dat alles wat hij in de kerk geleerd heeft, hij dat reeds eerder thuis had geleerd. Dat was een indrukwekkend eerbetoon aan zijn ouders — ouders van een groot gezin. De kinderen kropen soms wel eens op het bed van hun ouders, en dan trok de vader een oud rolgordijn naar beneden en tekende daar dan het heilsplan op uit. Hij zei: 'We hebben het heilsplan op het bed van onze ouders geleerd. We leerden niet alleen evangeliewaarheden, we speelden ook op het veld achter het huis samen als gezin spelletjes.' Dit gezin deed veel goede dingen samen waardoor het één werd, dingen

samen leerde en blijvende herinneringen schiep.

Ouderling Oaks

Bij ons thuis was het de regel — ieder gezin heeft huisregels — dat we nooit de tv aan hadden als we aan tafel zaten, omdat we de maaltijd gebruiken om met elkaar te praten: 'Wat heb jij vandaag gedaan?', 'Zit je ergens mee?', 'Hoe kunnen we je helpen?' Als het journaal de kamer inschalt, komt er niet veel van een dergelijk gesprek terecht. Regels over fast-food hadden we niet; dat konden we ons toch niet veroorloven. Maar we hadden wel een huisregel over geen tv tijdens de gesprekken, en we zorgden ervoor dat we allemaal thuis waren voor de avondmaaltijd. Door omstandigheden lukte dat niet bij het ontbijt; maar voor de avondmaaltijd waren we er wel allemaal. Dat kwam ons gezin ten goede.

Zuster Tanner

Wij hadden soortgelijke ervaringen, zoals u zei, over tafelgesprekken

en de gezinsbanden die daaruit voortkomen. Niet alleen schept een goed gesprek een band, het is ook informatief en plezierig. Je kunt samen lachen en vertellen wat je hebt meegemaakt. Wij hadden ons gezinsgebed meestal voor het ontbijt en voor de avondmaaltijd, omdat we allemaal thuis waren voor die twee maaltijden. Onze tafelgesprekken gingen dan vaak over wat er in het gezinsgebed was aangehaald. Soms bad mijn man voor oma die een operatie moest ondergaan. Of hij bad voor de mensen die het slachtoffer waren geworden van een of een andere natuurramp. Dat waren de interessante onderwerpen waar we over spraken waardoor onze gezinsband werd verstevigd.

Zuster Beck

Ik ben in een groot gezin opgegroeid. Mijn ouders hadden veel kinderen. Dat betekende dat iedereen zijn zegje had. Voor zo'n gezin moest er hard gewerkt worden. Mijn ouders

gebruikten de gezinsavond om ons iets te leren. Elke week zongen we 'Als er liefde heerst' als de vaste openingslofzang. Ik begon het als tiener op een gegeven moment vreselijk saai te vinden om elke week dezelfde lofzang te zingen.

Ouderling Oaks

En soms zong je dat lied mee met gefronste wenkbrauwen.

Ouderling Holland

En omdat het moet.

Zuster Lant

Soms is het moeder die haar wenkbrauwen fronst.

Zuster Beck

Het was meer een overtuiging dan een zangoefening. Maar elke week zei papa onveranderlijk: 'En dan zingen we nu de openingslofzang "Als er liefde heerst"'. Toen ik 14-15 was, de leeftijd waarop je bij alles vraagtekens plaatst, vroeg ik mijn vader: 'Waarom zingen we dit lied elke week? Er staan nog zo veel andere goede lofzangen in het zangboek.'

Hij keek mij dan recht in de ogen en zei: 'Als jij les 1 hebt geleerd, leer ik je les 2.' Ik weet niet wat les 2 is, want zo ver zijn we nooit gekomen. Maar ik moet zeggen dat we door de jaren heen wel van elkaar zijn gaan houden. Op de een of andere manier zijn we door de jaren heen wel van elkaar gaan houden omdat dat de eerste les was die onze ouders ons wilden leren. Mijn ouders hebben niet alles willen behandelen. Ze wisten dat het zou werken als ze er maar mee begonnen.

Een prima moeder van vier kinderen onder de zes vertelde mij op een dag: 'We proberen elke morgen schriftstudie te hebben, maar het is een ramp. Er huilt altijd wel iemand; ze letten helemaal niet op.' In een poging haar gerust te stellen vroeg ik haar: 'Hoe lang laat je het duren?' 'Ons doel is elke dag tien minuten', zei ze. Toen zei ik: 'Gezien de leeftijd van je publiek, duurt dat waarschijnlijk zo'n acht minuten te lang.' Ze volgde het patroon, maar ze moest het nog wat aanpassen voor haar publiek. Misschien had ze kunnen beginnen met een plaat van Adam en Eva en wat over de plaat kunnen praten, in plaats van een tweejarige uit de Schriften voor te laten lezen. Maar ze was getrouw en dat waardeer ik ten zeerste. Maar ik geloof wel dat het erg belangrijk is om zelfs voor de allerjongsten uit de Schriften voor te lezen. De taal van de Schriften moet hun even vertrouwd in de oren gaan klinken als de taal van hun ouders.

Anderen niet oordelen

Zuster Lant

Ouderling Holland, ik wil nog iets zeggen over anderen oordelen. Wij zien andere mensen, maar soms is het allemaal niet wat het lijkt. We denken er zus of zo over, maar het is niet altijd zoals wij denken.

Ik herinner me een voorval toen onze kinderen nog klein waren. We hadden een groot gezin en mijn man was de bisschop. Ik begon op zaterdag al met mijn voorbereidingen en dan nog de hele zondagochtend om ons gezin zondags naar de kerk te krijgen. We waren er ruim voordat de dienst begon en onze vier kinderen vulden de hele bank op de tweede rij in het midden.

Op zekere dag boog een zuster achter mij zich naar me toe en zei: 'Zuster Lant, als mijn kinderen zo goed als die van u waren, en als het voor mij zo makkelijk was als voor u, dan zou ik ook een groot gezin hebben.'

Ik begon te huilen en heb de hele dienst zitten huilen. Mijn man bleef maar mijn kant op kijken, alsof hij vroeg: 'Wat is er aan de hand? Wat is er toch aan de hand?' Ik kon niet ophouden. Ik bleef maar huilen, juist omdat het helemaal niet gemakkelijk was.

We willen anderen beoordelen. We zijn gauw geneigd elkaar te hard of te onredelijk te beoordelen. Maar we kennen elkaars omstandigheden niet. We moeten gewoon elkaar meer liefhebben.

Ouderling Holland

En ons vasthouden aan de leer, aan die idealen. We gaan deze berg gewoon zo goed mogelijk beklimmen.

En soms is die klim voor elk gezin een beetje anders.

Samenwerken

Ouderling Oaks

Er is nog een ander aspect, namelijk de uitdaging dat vaders de leiding op zich moeten nemen. De proclamatie roept hen op om dat te doen. De vader roept de kinderen bijeen voor het gezinsgebed en ziet erop toe dat er gezinsavond gehouden wordt.

Soms is het 't beste om de planning aan de moeder over te laten; ze zou het wel eens beter kunnen dan de vader. Maar de Heer houdt de vader verantwoordelijk. Daarom staat er in de proclamatie over het gezin dat de 'vader presideert'.

Dus vaders, sta op en neem die rol op u!

Ouderling Holland

Dat sluit aan op wat we eerder al zeiden over de vele krachten die proberen de gezinsleden thuis weg te halen. We proberen ermee aan te geven dat we proberen het gezin weer bij elkaar te brengen, inclusief en vooral de vader.

Zuster Lant

De vader presideert en roept zijn gezin bijeen. Maar de moeder moet daar wel aan meewerken. Zij moet ervoor zorgen dat het gezin bijeen kan komen en de weg banen zodat het een goede ervaring wordt.

Zuster Beck

Als beide partners beseffen — en ik grijp terug naar het beginsel van helemaal het begin van deze bespreking — dat het gezin door God is ingesteld

en dat beide ouders verantwoordelijkheid hebben, dan plan je samen en zie je erop toe dat het gebeurt. Je brengt het samen tot stand.

Zuster Lant

En de kinderen moeten meewerken. Tieners moeten meewerken.

Zuster Beck

En soms werken ze mee.

Ouderling Oaks

Het is geen eenvoudige opdracht.

Zuster Lant

Maar doe het. Doe het maar.

Al deze beginselen die we besproken hebben, waarop een gezin gebaseerd moet zijn, wijzen alle naar de tempel. De tempel is zo'n zegen voor ons, of ons gezin nu al in de tempel is geweest of dat we hopen dat ons gezin spoedig naar de tempel zal gaan. Deze ware beginselen en patronen over het gezinsleven leiden naar de zegeningen van de tempel, omdat we daar een eeuwig gezin worden.

Ouderling Ballard heeft gezegd dat zij 'aan wie kostbare kinderen zijn toevertrouwd, een heilig en edel rentmeesterschap gekregen hebben. Wij zijn immers diegenen die God heeft aangewezen om de kinderen van deze tijd met liefde en het vuur van het geloof te omringen en hun het begrip bij te brengen van wie zij werkelijk zijn.'⁵ Dat vat het wel zo'n beetje samen wat onze taak als ouder is.

De verwanten

Ouderling Holland

Waarom praten we niet even over anderen die gezinnen kunnen helpen — grootouders, ooms en tantes,

iemand die zelf momenteel geen gezin heeft. We hebben bij de inleiding erkend dat niet iedereen aan dat profiel beantwoordt, maar we kunnen ons wel allemaal achter dat ideaal en die leer scharen. Kan iemand mij in zijn algemeenheid zeggen hoe we gezinnen de helpende hand kunnen toesteken?

Zuster Lant

Ik zou het vreselijk vinden dat ik als moeder van niemand hulp zou krijgen. Ik ben dankbaar voor al die goede mensen — onderwijzers, burens, vrienden, familieleden — die invloed hebben gehad op mijn kinderen. Er zijn veel manieren waarop mensen mijn kinderen helpen. Daar ben dankbaar voor. Dat onderbouwt ons onderwijs aan onze kinderen. Soms gebeurt het dat je bij een van je kinderen geen ingang meer vindt, maar dat het iemand anders wel lukt.

Kinderen van mij hebben in het buitenland gewoond. Mijn jongste dochter woonde met haar man in Spanje en heeft daar haar eerste kind gekregen. Ze woonde heel ver van oma vandaan, en ik maakte me zorgen om haar, maar de fijne heiligen daar waren haar familie. Ze hielpen haar en hielden van haar en de baby. Ik was bijzonder dankbaar voor die hulp, dat zij zo goed voor haar hadden gezorgd.

Ouderling Oaks

Mijn vader stierf kort voor mijn achtste verjaardag. Ik ben dus opgegroeid in een eenoudergezin. Ik weet uit eigen ervaring hoe belangrijk de invloed van grootouders, ooms en tantes en neven kan zijn. Ik heb met vreugde gezien hoe groot de kracht

van verwante familieleden buiten de Verenigde Staten kan zijn.

En ik denk dat in veel landen in de wereld die familiebanden sterker zijn dan die in Noord-Amerika. Ik moedig de leden in Noord-Amerika aan om die familiebanden aan te trekken, om daarin het voortouw te nemen, want in veel plaatsen in de wereld functioneren die familiebanden sterker dan in Noord-Amerika.

De wijkfamilie

Zuster Beck

We hebben ook de wijkfamilie. Zoals gezegd, in elke wijk is er een spectrum aan ervaringen en uitdagingen. Sommige vrouwen krijgen kinderen; andere trouwen. Sommige vrouwen worden weduwe. In feite zijn er slechts weinig vrouwen die veel kinderen zullen krijgen. In de wijkfamilie behoren we attent te zijn en de moeders die kinderen in hun gezin uitnodigen onze hulp aan te bieden. Het valt niet mee om een groot gezin te hebben. Ik hoop dat er geen lid van de kerk is dat tegen een andere zuster in de wijk zegt: 'Je bent gek dat je nog een kind neemt', maar zich er juist in verheugt en zegt: 'Ik ben er voor je. Ik wil je heel graag helpen en je bijstaan.'

Ouderling Oaks

Ik ben blij dat u dat ter sprake brengt, want we krijgen berichten dat sommige heiligen der laatste dagen kritiek hebben op andere heiligen der laatste dagen omdat die kinderen nemen. Vroeg in ons huwelijk was mijn vrouw, June, zwanger van ons vijfde kind, en een heel actieve zuster in onze wijk zei tegen haar: 'Probeer

zij de wereld alleen te bevolken?' Ik was trots op June toen ze daarop antwoordde: 'Ik zou niet weten wie het beter kon doen.'

Ouderling Holland

Uiteraard zijn er andere zaken — dat heeft zuster Tanner reeds aangehaald — die meespelen zoals gezondheid en andere immateriële zaken. We hebben het niet over geld of politieke correctheid of sociale en culturele druk; we hebben het over zaken die verband houden met het evangelie. Reden te meer om niet te oordelen. We onderwijzen, we ondersteunen, we bemoedigen; binnen de context van het evangelie moedigen wij mensen aan om uit te zoeken wat hun levenstaak is.

Geef nooit op

Zuster Tanner

Er zijn waarschijnlijk mensen in ons publiek die zich schuldig gaan voelen als er over het opvoeden van kinderen wordt gesproken. De kloof tussen het ideaal en het alledaagse leven kan voor ons, vaders en moeders, soms schrikbarend groot lijken. Maar moeder of vader zijn is een eeuwige taak, een eeuwige roeping, en — zoals bij elke roeping — zijn we ook in die roeping gezegend met een mantel. En de mantel en geest van die roeping hebben we voortdurend nodig bij de opvoeding van onze kinderen. Evenals bij Elisa, denk ik, hebben we een dubbel deel van die geest nodig om onze kinderen op te voeden. (Zie 2 Koningen 2:9.) Ik weet dat onze hemelse Vader ons daarmee zal zegenen. Het zijn zijn geestkinderen en Hij zal ons met een

dubbel deel van die geest zegenen als wij ernaar streven om ze in rechtschapenheid groot te brengen.

Ouderling Oaks

Sommige kinderen zijn gewoon moeilijker dan andere. We kunnen onze kinderen niet allemaal evenveel ouderlijke aandacht schenken of op identieke wijze leren in verband met fundamentele beslissingen die we moeten nemen. We kunnen ze al dan niet in materieel opzicht gelijkstellen en evenveel geven, maar niet in de tijd die we hun geven, omdat hun behoeften nu eenmaal verschillen.

Zuster Beck

Dat verschil in toekenning van tijd heb ik bij ons thuis gezien. Mijn oudste zus, de oudste van tien, is op haar tweede doof geworden. Natuurlijk kon mijn moeder niet zeggen: 'Ik geef dit kind tien minuten, en tien minuten aan het volgende.' Die dochter kreeg terecht lange tijd de meeste aandacht in ons gezin.

Tevens denk ik dat een verzegeld, eeuwig gezin hulp en kracht uit de tempel krijgt. Zoals een ringpresident en een bisschop sleutels, macht en gezag krijgen om een ring en wijk te leiden, zo krijgen ouders in de tempel macht om antwoord te krijgen, om openbaring te krijgen, zodat ze de problemen kunnen oplossen.

Ouderling Oaks

Een deel van dat inzicht is het besef dat God zijn kinderen keuzevrijheid heeft gegeven. En wanneer ze volwassen zijn, zullen ze keuzes moeten maken en daar de verantwoordelijkheid voor dragen.

Het is jammer dat ouders vaak een schuldenlast blijven meeslepen voor iedere beslissing die hun kinderen nemen. We geven het nooit, nooit op! Het is onze verantwoordelijkheid om ze de juiste beginselen te leren en alles wat we kunnen te doen in liefde en overreding. Dit zijn priesterschapsbeginselen die niet alleen in de kerk, maar ook in het gezin gelden. Wat ik wil zeggen aan de dierbare ouders en grootouders: Blijf bidden, blijf het proberen, maar laat die loodzware last van schuldgevoelens achterwege. Mensen die keuzevrijheid hebben gekregen, zullen verkeerde beslissingen nemen. En soms is de enige manier voor sommige mensen om iets te leren om een verkeerde keuze te maken en de gevolgen daarvan te ondervinden. Daarna vertrouwen we op de ongelooftelijke kracht van de verzoening van onze Heer en Heiland Jezus Christus. Er zijn nauwelijks zonden in deze aardse proeftijd die — mits toepassing van de juiste beginselen — niet kunnen worden vergeven door de kracht van de verzoening van onze Heer.

Een zorgzame sfeer scheppen

Zuster Lant

Hebben we genoeg gezegd over het liefhebben van elkaar? We hebben het gehad over hoe we onze kinderen moeten onderwijzen en wat we thuis moeten doen. Maar we moeten elkaar ook gewoon liefhebben. Ik heb gehoord dat een vader niets beters kan doen voor zijn kinderen dan hun moeder lief te hebben. Dat geldt ook voor elk andere gezinslid — te kijken

hoe we onze liefde kunnen tonen en uiten.

Ouderling Holland

De kerk wil dat gezinsleden zoveel mogelijk thuis zijn, ook de vader. Dat is ons verzoek aan de vader en de moeder om allebei zoveel als mogelijk thuis te zijn.

De vader van mijn vrouw is onlangs overleden, en ze heeft gerouwd zoals een dochter rouwt om het verlies van haar vader. Toen ik haar probeerde te troosten, zei ze: 'Hij hield zo veel van mij. Hij zong voor mij. Hij stopte mij onder. Voor zover ik mij kan herinneren heeft hij mij elke avond in bed gestopt en voor mij gezongen.' Vandaar mijn oproep aan vaders om thuis te zijn. Ik maak mijn zoons een compliment, die het zoveel beter doen dan ik met luiers verschonen en op de kinderen letten tijdens de kerkdienst.

Zuster Lant

Er zijn krachtige invloeden in de wereld die ons het huis uit willen hebben en weg van datgene wat werkelijk van belang is. Als ik mij afvraag wat de oorzaak is dat we het gezin uit het

oog verliezen, dan is dat meestal omdat we óf te veel óf te weinig hebben. Maar het heeft alles te maken met geld en goed. We moeten echt eens goed naar de prioriteiten in ons leven kijken: Hebben we het te druk? Proberen we te veel te doen? We moeten kijken naar de zaken die echt van belang zijn voor onze kinderen en daarbij de geestelijke zaken niet over het hoofd zien.

Zuster Beck

Het hoeft niet echt meer tijd of activiteit te vergen om het plan van de Heer te volgen. Het kan heel eenvoudig gehouden worden. Een van de belangrijkste ideeën is volgens mij dat ouders thuis een goede sfeer schep-

pen. Vaak meten we vooruitgang af aan gedane taken, zaken of lijstjes. Maar laten we eens denken aan een klimaat waarin iets kan groeien. Het woord *verzorgen* kan ook betekenen: iets tot groei laten komen. Iets kan niet groeien als het klimaat te droog is of te koud of als de grond te hard is. De taak van ouders bij de opvoeding van hun kinderen is om thuis een klimaat in stand te houden waarin groei kan plaatsvinden met de Geest, waarin geloof, hoop en liefde aanwezig zijn.

Ik ontmoette een geweldige moeder in Mexico. Voor haar voordeur had ze een klein koertje met een muur, en op die muur had ze een tuin geschilderd. Ze had geen grond voor een tuin, maar wel een muur. En dus schilderde ze op die muur een tuin, met bloemen, bomen en een fontein. Ze wilde een klimaat scheppen waarin haar gezin kon groeien. Wat een mooie gedachte om zo'n plek voor haar gezin te maken en dat beeld mee te geven.

Ouderling Oaks

Mijn moeder citeerde graag de woorden van Pearl Buck, die zei: 'Ik hou met heel mijn hart van mijn kinderen, maar ik kan niet met al mijn tijd van ze houden.'⁶ Omdat ze de kostwinner was, ging ze heel precies om met de rest van haar tijd. Ze keek naar wat we deden in die weinige momenten dat we met haar samen waren. Ze zag ons het liefst samen aan projecten werken. Vandaag zijn die herinneringen mij veel dierbaarder dan de ervaring toendertijd. Het lijkt wel alsof we altijd samen met moeder de garage aan het opruimen waren.

Maar nu ik er zo op terugkijk, besef ik dat ze een belangrijke ouderlijke taak aan het vervullen was, met name om de kinderen en ouders samen aan het werk te krijgen.

Dat zal niet makkelijk zijn in sommige verstedelijkte en dichtbevolkte gebieden. Mensen in derdewereldlanden waar man, vrouw en kinderen samen in de rijstvelden werken hebben dat probleem niet. Maar het is een goed beginsel, en het is héél belangrijk voor ons.

Beginselen voor een huiselijke sfeer

Zuster Lant

Nu we het hebben over evangeliebeginselen; we moeten ons hier echt richten op de beginselen omdat gezinnen en gezinssituaties over de hele wereld erg verschillen. We moeten ons tot de grondbeginselen van het evangelie wenden — liefde, werk, onzelfzuchtigheid, vergevensgezindheid en dienstbetoon — om onze kinderen op te voeden en hechte relaties uit te bouwen.

Ouderling Oaks

In de proclamatie over het gezin staan een aantal van die beginselen opgesomd:

'Volgens het goddelijk plan behoort de vader zijn gezin met liefde en in rechtschapenheid te presideren. Hij heeft tot taak te voorzien in de behoeften en de bescherming van zijn gezin. De taak van de moeder is op de eerste plaats de zorg voor de kinderen.' — Er staat niet *uitsluitend*. — 'Vader en moeder hebben de plicht om elkaar als gelijkwaardige partners met deze heilige taken te helpen.'

In sommige situaties zal de moeder wel de kostwinner moeten zijn. Ik ben in zo'n gezin opgegroeid. Als de vader ziek is, kan hij de taak die normalerwijs zijn verantwoordelijkheid is, misschien niet vervullen. Maar volgens het beginsel dat de partners gelijkwaardig zijn en samen problemen oplossen kunnen dergelijke specifieke problemen met hemelse inspiratie aangepakt en opgelost worden.

Zuster Tanner

We hebben bepaalde beginselen en vaardigheden nodig om een thuis te creëren. Het gebrek aan die huiselijke vaardigheden — en dan bedoel ik niet alleen het bakken van brood — heeft geleid tot een emotionele thuisloosheid die in sommige opzichten dezelfde kenmerken heeft als dakloosheid. Mensen die geen thuishaven hebben waar de Geest heerst, waar emotionele stabiliteit is en de waarden en beginselen toegepast worden die we hebben besproken, krijgen te maken met dezelfde problemen als daklozen: wanhoop, druggebruik, onzedelijkheid. Wij, vaders en moeders die met elkaar samenwerken, hebben die kans om een klimaat te scheppen dat van een huis een thuis maakt. Thuis is niet alleen een plaats; het is een gevoel, een sfeer.

Ouderling Oaks

Ik ben blij dat u over huiselijkheid begint, omdat *huiselijkheid* een woord is dat in de oren van sommigen — ten onrechte — nogal bekrompen klinkt. Maar misschien moeten we het begrip eens definiëren. Huiselijkheid is meer dan brood bakken of schoonmaken. Huiselijkheid betekent de

omgeving scheppen die nodig is om onze kinderen voor te bereiden op het eeuwige leven. Dat is onze verantwoordelijkheid als ouders. En die huiselijkheid is net zozeer de verantwoordelijkheid van de vader als van de moeder.

Zuster Lant

Een dergelijke thuis moet een veilige plek zijn, waar alle gezinsleden zich thuis voelen en weten dat ze geliefd zijn en veilig voor de dingen van de wereld, een plek waar ze zich beschermd voelen.

Ouderling Oaks

Laten we onderscheid aanbrengen tussen huishouding en huiselijkheid. De huishoudelijke taken kunnen waarschijnlijk worden gedelegeerd, maar de huiselijke taken niet. We kunnen het leiden van de gezinsavond niet delegeren. We delegeren het gezinsgebed niet, of de liefde van een moeder en een vader voor hun kinderen, of de aparte aandacht die zo belangrijk is voor hun ontwikkeling. Vandaar het onderscheid tussen huishouding en huiselijkheid.

Zuster Lant

We kunnen die taken niet delegeren, maar we kunnen er anderen wel bij betrekken.

Ouderling Oaks

Jazeker.

Ouderling Holland

Wat bij mij opkwam toen ouderling Oaks zei dat we ze niet kunnen delegeren: we kunnen ze niet delegeren aan de samenleving; je kunt ze niet delegeren aan de kamer van koop-handel,

Ouderling Oaks

... zelfs niet aan de kerk.

Ouderling Holland

Zelfs niet aan de kerk: Inderdaad! Laten we het daar even over hebben. Laten we het eens hebben over hoe de kerk het gezin kan helpen en tot zegen kan zijn. Er zijn sommige zaken die niet kunnen — en waarschijnlijk ook niet moeten — gedaan worden door de kerk of wie dan ook, omdat ze eigenlijk gezinsaangelegenheden zijn.

Activiteiten plannen

Ouderling Holland

Welke raad hebben we in het algemeen voor kerkleiders om evenwicht te krijgen in hulp aan het gezin en het inroosteren van activiteiten en evenementen? Tijd is daarbij een belangrijk element voor de wijken en ringen van de kerk.

Ouderling Oaks, welk advies heeft de kerk aangaande het organiseren van activiteiten?

Ouderling Oaks

Laat ik me richten tot de bisschoppen en ringpresidenten die de wijkraad en ringraad presideren. Denkt u alstublieft aan de ouders als u uw jaarrooster opstelt. Probeer er niet elke denkbare vergadering en activiteit in op te nemen zonder erbij na te denken wat dat voor de gezinnen betekent.

Ouderling Holland

We willen mensen tot zegen zijn, maar we moeten ook het gezin beschermen.

Zuster Beck

Ik volg al jaren een regel die volgens mij iedereen ter harte kan nemen. Een goede reden voor een wijk- of ringactiviteit is dat we die nodig hebben omdat die de leden individueel en als gezin ten goede zal komen. Een slechte reden voor een activiteit is dat het traditie is, of een feestdag is die we moeten vieren. Als we het over evangeliepatronen hebben, kennen we de behoeften. Laten we de activiteiten afstemmen op die behoeften, en als we vorig jaar een goede activiteit hebben gehad, betekent dat nog niet dat we daar een traditie van moeten maken.

Ouderling Oaks

Het beste is dat we bij onze kerkplanning rekening houden met het gezin, zodat er doordeweeks en in de weekends geen sprake is van overbelasting, en de tijd die het gezin bij elkaar kan zijn niet wordt ingepikt.

Daarbij echter de volgende waarschuwing: als we meer tijd vrijmaken voor het gezin moeten de ouders er op toezien dat die tijd niet wordt gevuld met tv-kijken, sportactiviteiten of met vele andere lovenswaardige activiteiten die de samenleving opzet voor kinderen. Het is niet zo dat de kerk de weg moet vrijmaken voor andere activiteiten. We proberen de bijeenkomsten en activiteiten van de kerk in te perken ten gunste van het gezin. En het gezin moet dat gat zelf opvullen in plaats van dat aan anderen over te laten.

Zuster Lant

Dat legt de verantwoordelijkheid bij het gezin, niet?

Wanneer de wijkraad of een ander presidium vergadert, zou dat eigenlijk moeten beginnen met de vraag: 'Het kunnen we het gezin steunen?'

Ouderling Oaks

Jazekeer.

Gezins- en wijkraden

Zuster Beck

In een vergadering van de wijkraad of een presidium, wordt er vaak gezegd: 'Hoe kunnen we de mensen zo ver krijgen dat ze onze organisatie gaan steunen?', of: 'Er waren heel veel mensen, de steun was prima.' Maar dat is de omgekeerde wereld. Wanneer de wijkraad of een ander presidium vergadert, zouden ze eigenlijk moeten beginnen met de vraag te stellen: 'Hoe kunnen we het gezin steunen?' Dan is wat we doen het resultaat van onze wil om het gezin steun te geven en niet andersom; ik denk dat we allemaal die focus moeten omdraaien.

Ouderling Oaks

Dat is een prachtig onderwerp voor wijkraden, waar een gelijksoortige groep zoals de onze hier vandaag bijeenkomt en ieder zijn of haar kijk

op de zaak heeft. De bisschop beslist uiteindelijk. Maar hij luistert naar alle partijen en bepaalt het aantal activiteiten en doet de nodige aanpassingen aan de hand van de beginselen die wij net behandeld hebben.

Ouderling Holland

Misschien is het op dit punt van onze bespreking goed om aan de leden van de kerk te laten weten dat we hier — zonder dat we dat expliciet voor ogen hadden — eigenlijk laten zien wat we graag zouden zien gebeuren onder de mannen en vrouwen van de kerk.

Ouderling Oaks

In iedere cultuur.

Ouderling Holland

In iedere cultuur. Dit is hoe we in wijkraden met elkaar moeten omgaan. Dit is ook de manier waarop mannen en vrouwen met elkaar behoren te praten. We respecteren elkaar, we tonen interesse; we luisteren naar

elkaars ideeën. Dat gaat misschien in — dit is nu eenmaal een wereldwijde uitzending — tegen tradities en gewoontes en de stijl van bepaalde volkeren en culturen. Maar de evangeliecultuur dient de voorrang te hebben. Als het niet de plaatselijke gewoonte of de traditie is om naar de zusters te luisteren of het respect te krijgen dat deze zusters hier aan tafel de priesterschap tonen, hopen we dat dit aan de kerk duidelijk maakt hoe belangrijk het is om naar elkaar te luisteren en elkaar lief te hebben, met elkaar te overleggen, de beste ideeën bijeen te brengen, te bidden om leiding, en al doende betere gezinnen en een betere kerk te krijgen. Dat is een van de belangrijke boodschappen van deze uitzending vanavond.

Behoeften en beschikbare hulpmiddelen op elkaar afstemmen

Ouderling Oaks

Ouderling L. Tom Perry heeft in de wereldwijde instructiebijeenkomst voor leidinggevendenden van januari 2003 een magistraal beginsel gegeven. Ik wil hier enkele van zijn woorden van toen aanhalen en opnieuw onder uw aandacht brengen. Zijn woorden zijn nu nog meer van belang dan toen hij die aanhaalde vijf jaar geleden. Hij zei:

'Het geheim van het opbouwen van een gemeente, district, wijk of ring is uw leden te kennen, hun talenten, hun noden, en uw programma te baseren op de beschikbare leidinggevendenden en de noden van uw leden. (...)

“Bedenk in alles dat groter niet noodzakelijkerwijs beter is. Breid alleen maar uit als de omvang en rijkheid van uw unit dat toelaten. Wees zuinig met de kracht van de leden.”⁷

Het is een bevrijdend beginsel.

Zuster Lant

Dat is het inderdaad. En ik vraag me dan af op welke manier dat van toepassing is op leidinggevend van een hulporganisatie in een wijk, zoals bijvoorbeeld een jeugdwerkleidster. Vaak wordt een jeugdwerkleidster geroepen en kijkt ze naar het jeugdwerkprogramma en denkt: ‘Hoe kan ik dat allemaal voor elkaar krijgen?’ En ze gaat aan de slag om dat allemaal te doen en daarna kijkt ze of ze nog meer kan doen.

We moeten het gezin bij al ons werk op de eerste plaats zetten; meer hoeven we niet te doen. Soms kunnen we een programma hebben en naar de behoeften van onze leden kijken, en minder doen.

Ouderling Holland

Ouderling Scott heeft gezegd dat je roeping grootmaken soms betekent minder doen, niet meer.⁸ U hebt de zaak scherper omlijnd gekregen, u bent tot een betere inschatting gekomen. U hebt de kwaliteit verbeterd, hoewel het puur kwantitatief misschien om minder gaat, en niet om meer. Ook dat vind ik een bevrijdende gedachte — niet de kantjes eraf lopen, maar serieus naar het grote geheel kijken, het groter plaatje met inbegrip van het gezin, en daarna soms minder te doen.

Zuster Lant

Want zo vaak zijn deze leidinggevend in de hulporganisaties zo capabel en zijn ze zo voortvarend dat ze zich vergalopperen. We moeten oppassen en ons op de mensen concentreren, niet op het programma.

Wijsheid en gezond verstand

Zuster Tanner

Ik waardeer de priesterschapsleiders die eerst de gezinssituatie in ogenschouw nemen, voordat ze iemand roepen. Roepingen zijn geïnspireerd, dat weet ik, maar ze vergen ook wijsheid en gezond verstand van de priesterschapsleiders.

Ouderling Oaks

Sommige units hebben een beperkt aantal actieve leden. Leiders doen er goed aan om niet dezelfde tien mensen in de wijk vier of vijf roepingen te geven om alle functies maar ingevuld te krijgen. Op die manier krijg je geen sterk gezinnen. Op die manier krijg je geen sterke wijk. Een geïnspireerde priesterschapsleider moet als regel hebben dat drukke ouders niet meerdere roepingen behoren te hebben.

Het programma moet wellicht ingeperkt worden om aan dit beginsel te voldoen dat ouderling Perry in de wereldwijde instructievergadering voor leidinggevend in januari 2003 heeft genoemd.

Ouderling Holland

En we weten heel goed — iedereen hier aan de tafel kan dat beamen — dat opoffering nog steeds een basisbeginsel is in het evangelie van

Jezus Christus. Wij offeren ons, over het gezin heen, op voor elkaar, en voor de gemeente, en de wijk en de ring. We zijn allemaal wel eens geroepen voor iets waarvoor we ons helemaal moesten geven, en daarvoor moesten we beslissen ‘hoe we enerzijds ons gezin en anderzijds de kerk konden beschermen’ en ervoor te zorgen dat ‘zowel de kerk als het gezin kon gedijen’.

We hebben wijsheid en gezond verstand nodig om het allebei te doen, maar het is onmogelijk dat we het allemaal tegelijk doen, en soms hoeven we niet alles te blijven doen. Maar we worden wel gezegend om de essentiële dingen te kunnen doen.

Zuster Beck

Ouderling Ballard heeft ons op een geweldige manier geleerd om wijs te zijn. ‘O, wees verstandig in uw keuzes,’ zei hij.⁹ Opoffering blijft een belangrijke leerstelling. Mijn getuigenis begon vorm te krijgen toen ik als jongere begon in te zien dat dit een geweldige kerk is, toen ik mijn ouders in hun roepingen zag dienen en worstelen en leren. Daat stak ik veel van op. En ik heb mij ook moeten inspannen in mijn roepingen en ben zo nader tot de Heer gekomen. Ik zou nooit zeggen dat het óf het gezin óf mijn roeping is. Er behoort een eenheid en een harmonie te bestaan tussen wat we de Heer offeren om zijn koninkrijk op te bouwen en wat we offeren om ons gezin op te bouwen. Ze horen bij elkaar. Het is niet het ene óf het andere.

De vreugde van de sabbatdag

Ouderling Holland

Ik wil graag een pleidooi houden hier onder ons en voor de kerk in het algemeen dat we al het mogelijke doen om de sabbatvreugde terug te winnen. Volgens mij is er niets beters wat we kunnen doen in de kerk om de eenheid in het gezin te verbeteren dan samen van de zondag te genieten. Want dat doen we. Ik geniet van de sabbat. Hoe druk ik het ook heb, ik leef voor de zondag. Vanaf de eerste schriftuurlijke verklaringen, vanaf het Oude Testament tot en met de uitspraken in de Leer en Verbonden, gaan ze over sabbatvreugde, de vreugde van de eredienst, en het genoegen van de sabbat. We kunnen er veel meer aan doen om samen de sabbat te vieren. We zullen in sommige gevallen de zondagse taken moeten reduceren, zodat een goed deel van de evangeliebeleving thuis kan plaatsvinden, want dat is net zo belangrijk.

Zuster Beck

Wel, laten we het er even over hebben hoe we onze sabbatervaringen kunnen vergroten. Vaak hebben we zoveel kerkwerk te doen op de sabbat dat het ons verhindert om ons op de ware reden van onze kerkgang te concentreren. We gaan om onze verbonden te hernieuwen. Als gezinnen zich daarop voorbereiden en zich daarop concentreren op de zondag, dan zouden daar grote zegeningen voor onze gezinnen uit voortkomen. We gaan om aan het avondmaal deel te nemen. Dat komt niet op de tweede

plaats; het is de eerste reden waarom we gaan.

Soms zijn we zo druk met kerktaken dat onze kinderen die boodschap niet meekrijgen. Maar dat is het aller-eerste wat we hun moeten leren.

'Komt en houdt de maaltijd'

Ouderling Holland

In de ware geest van huiselijkheid, in de beste en hoogste zin van het woord, hoop ik dat we als gezin weer rond de eettafel plaatsnemen. Bijna iedere socioloog zou zeggen — en ze zeggen het ook — dat er misschien niets zo goed is voor de eenheid in een gezin dan op een afgesproken tijdstip samen de maaltijd te gebruiken.

Zuster Beck

Een van mijn lievelingsvoorbeelden uit de Schriften komt uit het laat-

ste hoofdstuk van het evangelie van Johannes, wanneer de Heiland aan het meer van Tiberias zijn discipelen bijeenroept. Hij had een vuur aangeged en vis bereid en Hij zei: 'Komt en houdt de maaltijd.' Zo te zien was daar heel wat voorbereiding aan voorafgegaan. Je zou kunnen zeggen dat dat een gezinsmaaltijd omschrijft, want Hij zei: kom en houd de maaltijd, en niet: kom binnenrennen en neem een snelle hap, maar: kom en houd de maaltijd. En dan staat er in de Schriften: 'Toen zij dan de maaltijd gehouden hadden.' Vervolgens onderwees Hij hen op prachtige wijze in het voeden van zijn schapen (zie Johannes 21:9–15). Er gaat iets uit van samen de maaltijd gebruiken en daarna wat ontspannen. Wat zou er van zijn onderwijs terecht zijn geko-

Misschien is er wel niets zo goed voor de eenheid in het gezin dan samen doordeweeks de maaltijd te gebruiken.

men als Hij die plaats niet op die manier op had voorbereid?

Hij zette de toon voor dat geweldig onderwijsmoment, en Hij deed dat in de vorm van een maaltijd. Ik denk niet dat dat toeval was.

Houd vast aan de leer

Ouderling Oaks

Na alles wat we hebben besproken, is het denk ik van belang om in te zien dat we niet de patronen van de wereld als leidraad voor ons ouderschap en ons huwelijk en alles wat van eeuwig belang is, moeten nemen. Ik moet denken aan de raad die Paulus aan de Korintiërs gegeven heeft. In 2 Korintiërs 6 geeft de apostel Paulus deze raad aan wie het evangelie hadden: 'Vormt geen ongelijk span met ongelovigen, want wat heeft gerechtigheid gemeen met wetteloosheid?' (2 Korintiërs 6:14.) Hij leert ons hier dat we het ons niet kunnen veroorloven om zij aan zij, ingespannen met de wereld, te staan als we proberen deze fundamentele eeuwige keuzes te maken.

Ouderling Holland

Als we vasthouden aan de leer van de kerk — het idee van het plan en het advies dat onze Vader in de hemel ons heeft gegeven voordat we hier op aarde kwamen — als we ons vastklampen aan die leer, dan krijgen we antwoord op onze gebeden en blijven we gegrond op ware beginselen.

Ik heb vaak gedacht — en dat ook aan mijn kinderen verteld — dat de ouders die langs Chimney Rock trok-

ken en langs Martin's Cove (en sommige zijn niet verder gekomen), en al die kleine graven die langs het historische landschap van deze kerk bezaaid liggen — dat niet deden omwille van een programma of een gezellig samenzijn. Zij deden dat omdat ze het geloof van het evangelie van Jezus Christus in hun ziel hadden; het zat in het merg van hun beenderen. Dat was de enige manier waarop die moeders hun kindjes konden begraven en zeggen: 'Het beloofde land wacht op ons. We zullen de vallei bereiken.'

Zij konden dat zeggen vanwege de verbonden en de leer en het geloof en de openbaring en de Geest. Als we die zaken voor ogen houden in ons gezin en in de kerk, zullen veel andere stukjes op hun plaats vallen. Veel andere, minder noodzakelijke zaken zullen dan van de kar afvallen. Op die handkarren kon maar zoveel bagage worden geladen. De pioniers moesten kiezen wat ze meenamen. Misschien zal de 21ste eeuw ons op soortgelijke wijze tot die vraag brengen: 'Wat kunnen we op deze handkar meenemen?' Dat is het wezen van onze ziel; het is het spul in het merg van onze beenderen. Ons gezin en de kerk zullen worden gezegend als we ons vasthouden aan de openbaringen.

Elder Oaks

Ouderling Holland, ik vind dat een uitstekende afronding van ons gesprek.

Ouderling Holland

Ouderling Oaks, zuster Beck, zuster Lant, zuster Tanner, namens de

hele kerk dank ik u voor uw tijd, uw liefde, uw inzet, uw offers, en de overtuiging die in uw ziel leeft over het gezinsleven en de gezinsliefde en het evangelie van Jezus Christus. Dank u. En broeders en zusters, wij danken u allen.

NOTITIES

1. 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld', *De Ster*, januari 1996, blz. 93.
2. Gordon B. Hinckley, *Liabona*, mei 2003, p. 59.
3. Zie 'Thurber', *Life*, 14 maart 1960, p. 108.
4. John Milton, *Paradise Lost*, boek 8, lijnen 601–602.
5. M. Russell Ballard, 'Great Shall Be the Peace of Thy Children', *Ensign*, april 1994, p. 60.
6. Zie Pearl S. Buck, 'At Home in the World', *Marriage and Family Living*, februari 1942, p. 2.
7. L. Tom Perry, 'Programma voor de kleine unit', *Wereldwijde instructiebijeenkomst voor leiders*, januari 2003, p. 9.
8. Zie Richard G. Scott, 'Het leerstellige fundament van de hulporganisaties', *Wereldwijde instructiebijeenkomst voor leiders*, 10 januari 2004, p. 8.
9. Zie M. Russell Ballard, 'O weest wijs', *Liabona*, november 2006, pp. 17–20.

Een toevluchtsoord van de wereld

PRESIDENT THOMAS S. MONSON

President van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

Van onze thuis een hemel maken

Beste broeders en zusters, in grote ootmoed besluit ik deze inspirerende bijeenkomst. We hebben het over het gezin gehad en zijn eraan herinnerd dat 'het gezin de basis is van een rechtschapen leven, en niets anders kan zijn plaats innemen of zijn essentiële functies vervullen.'¹

Zoals wij weten, kunnen gezinnen er heel verschillend uitzien. Sommige bestaan uit een vader en een moeder, en broers en zussen; andere zijn mis-

schien eenoudergezinnen. Weer andere bestaan misschien maar uit één persoon.

Maar hoe ons gezin er ook uitziet, als we de richtlijnen volgen die we in deze bijeenkomst hebben gekregen, komen we nader tot de Heer en brengen we een groter stukje hemel in ons thuis.

Toen Jezus op de stoffige paden liep in de steden en dorpen van wat we nu het Heilige Land noemen, en zijn discipelen aan de oever van het mooie Meer van Tiberias onder-richtte, sprak Hij vaak in gelijkenissen, de taal die de mensen het beste begrepen. Hij vergeleek het leven van zijn toehoorders vaak met de bouw van een huis.

Hij zei: 'Geen (...) huis, tegen zichzelf verdeeld, zal standhouden' (Matteüs 12:25). Later waarschuwde Hij: 'Zie, mijn huis is een huis van orde (...) en niet een huis van wanorde' (IV 132:8).

Er komt in de wereld steeds meer chaos en verwarring voor. Allerlei

boodschappen die tot ons komen, zijn strijdig met wat wij koesteren, en verleiden ons om ons af te keren van al wat 'deugdelijk, liefelijk, of eerzaam of prijzenswaardig is' (Geloofsartikelen 1:13) en dragen de gedachtengang uit die vaak buiten het evangelie van Jezus Christus overheerst. Maar als ons gezin eensgezind hetzelfde doel nastreeft en er thuis een sfeer van vrede en liefde heerst, wordt die thuis een toevluchtsoord van de wereld.

Wat is het een troost om naar huis te kunnen gaan als we moe, ziek of ontmoedigd zijn. Wij zijn gezegend dat we een plek hebben in een gezin.

Soms vervelen of irriteren onze thuis, ons gezin en onze vertrouwde omgeving ons. Die lijken dan wat minder aantrekkelijk, ze zijn ons te gewoontjes, en andere plekken lijken misschien wel opwindender. Maar als we van veel dingen hebben geproefd en ver hebben rondgetrokken, en hebben gezien hoe vluchtig en soms oppervlakkig een groot deel van de wereld is, neemt onze dankbaarheid toe dat wij iets hebben waarop wij kunnen rekenen: thuis, ons gezin, en de trouw van onze dierbaren. Wij ontdekken dan wat het betekent om met elkaar verbonden te zijn door plicht en respect en saamenhorigheid. Wij ontdekken dat niets de gezegende banden van het gezinsleven écht kan vervangen.

Wij herinneren ons allemaal ons ouderlijk huis. Het is interessant dat wij in onze herinneringen niet stil blij-

Als we dagelijks gezinsgebed houden, zullen onze gezinsleden de bescherming krijgen die we allemaal in de huidige wereld zo hard nodig hebben.

ven staan bij de vraag of het huis groot of klein was, en of de buurt aanzien had of verpauperd was. Nee, we denken met vreugde aan de dingen die we als gezin deden.

Margaret Thatcher, de vroegere premier van Groot-Brittannië, verwoordde eens de volgende diepzinnige filosofische gedachte: 'Het gezin is de bouwsteen van de maatschappij. Het is een kinderdagverblijf, een school, een ziekenhuis, een recreatiecentrum, een toevlucht en een rustplaats. Het omvat alle aspecten van de samenleving. Het vormt onze overtuigingen; het bereidt ons voor op de rest van ons leven.'²

Ik wil drie richtlijnen aanreiken die ons kunnen helpen om van onze thuis een haven van geluk te maken.

Een gebedszaak

Laten we, ten eerste, een gewoonte van het gebed maken.

Zijn wij als leden niet dankbaar dat gezinsgebed voor ons geen achterhaald gebruik is? Er is niets mooiers in de hele wereld dan een gezin samen te zien bidden. De Heer zelf heeft gezegd dat we gezinsgebed moeten houden: 'Bidt in uw gezin tot de Vader, altijd in mijn naam, zodat uw vrouw en uw kinderen gezegend worden' (3 Nephi 18:21).

Als we dagelijks met ons gezin bidden, dragen wij ertoe bij dat onze gezinsleden de bescherming krijgen die we in de huidige wereld allemaal zo hard nodig hebben.

Een leeszaal van lering

Ten tweede: moge ons thuis een leeszaal van lering zijn.

De inhoud van onze leeszaal van lering is van essentieel belang: goede boeken. Lezen is een van de ware genoegens van het leven. In deze tijd van massacultuur, waarin zoveel ingekort, aangepast, vervalst, versnipperd en samengevat wordt, is het rustgevend en inspirerend eens rustig met een fijn boek te gaan zitten.

James A. Michener, een vooraanstaand auteur, stelt: 'Een natie wordt wat zijn jonge mensen in hun jeugd lezen. In die periode worden haar idealen gevormd, haar doelen in grote mate vastgelegd.'

De Heer heeft gezegd: 'Put woorden van wijsheid uit de beste boeken; zoekt kennis, ja, door studie en ook door geloof' (LV 88:118).

Uiteraard bieden de standaardwerken ons de ultieme leeszaal van lering waarover ik het heb. Laten we er vaak in lezen, zowel voor onszelf als met ons gezin, zodat wij verlicht en opgebouwd mogen worden en nader tot de Heer mogen komen.

Een erfgoed van liefde

Ten derde, moge er bij ons thuis een legaat van liefde zijn.

Ogenschijnlijk onbelangrijke lessen in liefde worden door kinderen gezien; in stilte nemen zij het voorbeeld van hun ouders in zich op. Laten wij ervoor zorgen dat ons voorbeeld het navolgen waard is. Als wij thuis een nalatenschap van liefde heb-

ben, zal Jakobs kastijding uit het Boek van Mormon niet op ons van toepassing zijn: 'Gij hebt op het hart van uw teergevoelige vrouwen getrapt en het vertrouwen van uw kinderen verloren door het slechte voorbeeld dat gij hun hebt gegeven; en het snikken van hun hart stijgt op tot God tegen u' (Jakob 2:35).

Laat ons gezin en onze thuis liever vol liefde zijn: liefde voor elkaar, liefde voor het evangelie, liefde voor onze medemens en liefde voor onze Heiland. Dan zal de hemel een beetje dichterbij zijn hier op aarde.

Mogen wij van ons thuis een toevluchtsoord maken waar onze gezinsleden altijd naar terug zullen willen keren.

Hunkeren naar huis

Sommigen van u herinneren zich misschien het verhaal van de kleine jongen die ontvoerd werd, weggerukt van zijn ouders en thuis, en meegenomen naar een verafgelegen dorp. Onder die omstandigheden groeide de jongen op tot jongeman, zonder duidelijke herinneringen aan zijn ouders of zijn ouderlijk thuis. Toen hij opgroeide, kreeg hij een verlangen in zijn hart om terug te keren naar zijn ouders en zijn ouderlijk huis.

Maar waar was zijn thuis? Waar kon hij zijn moeder en vader vinden? O, kon hij zich zelfs hun naam maar herinneren, dan zou zijn opgave niet zo hopeloos lijken. Wanhopig probeerde hij zich een glimp van zijn jonge jaren te herinneren.

Plotsklaps herinnerde hij zich op een dag het geluid van een klok die vanuit de toren bovenop een dorpskerk elke sabbatochtend zijn welkom had geluid. De jongeman dwaalde van het ene dorp naar het andere, altijd luisterend op zoek naar dat bekende klokkengelui. Sommige klokken klonken bijna hetzelfde, terwijl andere totaal niet klonken als het geluid dat hij zich herinnerde.

Uiteindelijk stond de vermoede jongeman op een zondagochtend voor een kerk in een karakteristiek dorpje. Hij luisterde aandachtig toen de klok begon te luiden. Dit geluid klonk hem bekend in de oren. Het was anders dan enig ander geluid dat hij had gehoord, behalve dat van de klok waarvan het geluid in zijn jonge geheugen was gegrift. Ja, het was diezelfde klok. Dat was de juiste klank. Zijn ogen vulden zich met tranen en zijn hart vloeide over van blijdschap. Zijn ziel liep over van dankbaarheid. De jongeman viel op zijn knieën, keek op naar de klokkentoren — naar de hemel — en fluisterde in een dankgebed: 'Dank zij God. Ik ben thuis.'

Ik vind deze woorden uit een lofzang erg mooi:

O lief thuis, waarheen ik ook ga,
Naar andere landen, over verre zeeën,

Met het verstrijken van de tijd
Verlangt mijn hart steeds meer naar u!

Hoe mooi de natuur om mij heen ook is,

En hoe goed en trouw mijn vrienden ook zijn,
Hoewel ik omringd word door blijdschap en gezang,
Toch verlangen mijn hart en ziel nog naar u.³

Mogen wij er altijd naar streven om van ons thuis een toevluchtsoord vol liefde en vrede en geluk te maken waar de Geest van de Heer graag wil verblijven. Dat is mijn gebed voor ons allen. In de naam van Jezus Christus. Amen.

NOTITIES

1. David O. McKay, in *Family Home Evening Manual* (1965), p. III.
2. Nicholas Wood, 'Thatcher Champions the Family', *London Times*, 26 mei 1988, p.24.
3. "O Home Beloved," *Hymns*, no. 337.

HET GEZIN

EEN PROCLAMATIE AAN DE WERELD

HET EERSTE PRESIDIUM EN DE RAAD DER TWAALF APOSTELN VAN
DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

WIJ, HET EERSTE PRESIDIUM en de Raad der Twaalf Apostelen van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, verklaren plechtig dat het huwelijk tussen man en vrouw van Godswege is geboden en dat het gezin centraal staat in het plan van de Schepper voor de eeuwige bestemming van zijn kinderen.

IEDER MENS – man en vrouw – is geschapen naar het beeld van God. Iedereen is een geliefde geestzoon of -dochter van hemelse Ouders, en als zodanig heeft iedereen een goddelijke aard en bestemming. Het geslacht is een essentieel kenmerk van iemands voorsterfelijke, sterfelijke en eeuwige identiteit en bestemming.

IN HET VOORSTERFELIJKE LEVEN kenden en aanbaden de geestzonen en -dochters God als hun eeuwige Vader, en aanvaardden zijn plan waardoor zijn kinderen een stoffelijk lichaam konden krijgen en aardse ervaringen konden opdoen om vooruitgang te maken op weg naar volmaking en om uiteindelijk hun goddelijke bestemming als erfgenaam van het eeuwige leven te verwezenlijken. Het goddelijk plan van gelukzaligheid maakt het mogelijk dat familiebanden ook na de dood blijven bestaan. Heilige verordeningen en verbonden die in heilige tempels beschikbaar zijn, maken het mogelijk dat de mens in de tegenwoordigheid van God terugkeert en dat het gezin voor eeuwig verenigd wordt.

HET EERSTE GEBOD dat God aan Adam en Eva gaf, had betrekking op hun vermogen om als man en vrouw kinderen te krijgen. Wij verklaren dat Gods gebod aan zijn kinderen om zich te vermenigvuldigen en de aarde te vervullen van kracht blijft. Wij verklaren ook dat God geboden heeft dat het heilige voortplantingsvermogen alleen gebruikt mag worden tussen een man en een vrouw die wettig met elkaar gehuwd zijn.

WIJ VERKLAREN dat de manier waarop het sterfelijk leven tot stand komt door God is voorgeschreven. Wij bevestigen de heiligheid van het leven en het belang ervan in Gods eeuwige plan.

MAN EN VROUW hebben de plechtige taak om van elkaar en van hun kinderen te houden, en voor elkaar en hun kinderen te zorgen. 'Kinderen zijn een erfdeel des Heren' (Psalmen 127:3).

Ouders hebben de heilige plicht om hun kinderen in liefde en rechtschapenheid op te voeden, te voorzien in hun stoffelijke en geestelijke behoeften, ze te leren dat ze elkaar moeten liefhebben en helpen, de geboden van God moeten naleven en gezagsgetrouwe burgers behoren te zijn, waar ze zich ook mogen bevinden. De echtgenoten – de moeders en vaders – zullen door God verantwoordelijk worden gehouden voor het nakomen van deze verplichtingen.

HET GEZIN is door God ingesteld. Het huwelijk van man en vrouw is van essentieel belang in zijn eeuwige plan. Kinderen hebben er recht op om binnen het huwelijk geboren te worden, en te worden opgevoed door een vader en een moeder die de huwelijksbelofte met volledige trouw eren. De kans op een gelukkig gezinsleven is het grootst als de leringen van de Heer Jezus Christus eraan ten grondslag liggen. Een geslaagd huwelijk en een hecht gezin worden gegrondvest op en in stand gehouden met de beginselen van geloof, gebed, bekering, vergeving, respect, liefde, mededogen, werk en gezonde ontspanning. Volgens het goddelijk plan behoort de vader zijn gezin met liefde en in rechtschapenheid te presiden. Hij heeft tot taak te voorzien in de behoeften en de bescherming van zijn gezin. De taak van de moeder is op de eerste plaats de zorg voor de kinderen. Vader en moeder hebben de plicht om elkaar als gelijkwaardige partners met deze heilige taken te helpen. Invaliditeit, overlijden of andere omstandigheden kunnen individuele aanpassing noodzakelijk maken. Andere familieleden behoren zondig steun te verlenen.

WIJ WAARSCHUWEN degenen die het verbond van huwelijkstrouw schenden, hun partner of kinderen misbruiken, of hun taken in het gezin niet nakomen, dat zij op een dag aan God rekenschap moeten afleggen. Verder waarschuwen wij ervoor dat het verval van het gezin de rampen voor personen, gemeenschappen en volken tot gevolg zal hebben die de profeten van vroeger en nu voorzeggd hebben.

WIJ DOEN EEN BEROEP op burgers en overheidsdienaren met verantwoordelijkheidsbesef overal ter wereld om maatregelen te bevorderen die erop gericht zijn het gezin als fundamentele eenheid van de maatschappij te handhaven en te versterken.

Deze proclamatie heeft president Gordon B. Hinckley voorgelezen als onderdeel van zijn toespraak, gehouden tijdens de algemene bijeenkomst van de zustershulpvereniging in Salt Lake City (Utah) op 23 september 1995.

DE KERK VAN
JEZUS CHRISTUS
VAN DE HEILIGEN
DER LAATSTE DAGEN

